

ΒΕΡΟΙΑΣ

67

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

840
Fev

Αριθ. εις 1066119

Αυγ. 844
Εξ. αριθμ. 844

ZXXOU

GAVER_00604

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεράκης

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

227 11/121077

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

Ἐπιμ. J. Χαΐκος.

ΔΥΤΙΑ

ΤΟΥ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΩΔΩΝ.

Αρ. 610 10667

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΒΛΑΗΝ. ΤΥΠΟΓΡΑΦ. ΤΟΥ ΔΟΜΙΚΟΥ

1864

Δημοσιεύσ. Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ

ΔΑΔΑΥΔ

ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΔΙΣΤΙΣΙΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ

Δελφίνος
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1911

ΣΤΙΧΟΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ

ΔΑΥΙΔ.

Σίγησον, Ὀρφεῦ, ῥίψον, Ἑρμῆ, τὴν λύραν,
Τρίπους ὁ Δελφοῖς δύνων εἰς λήθην ἔτι.
Δαυῖδ γὰρ ἡμῖν Πνεύματος κρούων λύραν,
Τρανοῖ τὰ κρυπτά τῶν Θεοῦ Μυστηρίων·
Πληθὺν παλαιῶν ἱστορεῖ τεραστίων·
Κινεῖ πρὸς ὕμνον τοῦ Κτίσαντος τὴν κτίσιν·
Σώζων ἅπαντας μυσταγωγεῖ, καὶ γράφει·
Ἀμαρτάνοντας εἰς ἐπιστροφὴν φέρει.
Πολλοῖς σὺν ἄλλοις, καὶ Κριτοῦ δηλῶν κρίσιν,
Σμῆχεν διδάσκει ψυχικαῖς ἀμαρτὰδας.

ΔΙΣΤΙΧΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Δαυῖδ τὸ Ψαλτήριον, οὗ λίθοι λόγοι,
Ἄλλον Γολιάθ, συντρίβουσι τὰ πάθη.

King Richard III. seated on his throne, reading a book.

Δ Δ Υ Ι Δ

ΤΟΥ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΟΣ

Μ Ε Λ Ο Σ

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ Α΄ 1.

Τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Μ ακάριος ἀνὴρ, ὃς σὺκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν σὺκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν σὺκ ἐκάθισεν. Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ ζήτημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῷ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων· ὁ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ σὺκ ἀπορρυήσεται, καὶ πάντα ἅσα αὐτῷ ποιῆ, κατευοδωθήσεται. Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, σὺχ οὕτως ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χναῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἀνεμὸς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο σὺκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, σὺδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων. Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολείται.

ΨΑΛΜΟΣ Β΄ 2.

Τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος.

Γινατί ἠφράβαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήθησαν

ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατεικὼν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ Σιών ἄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὰ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με· Τίος μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἰτησαὶ παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ραβδῷ σιδηρᾷ, ὡς σκυῖν κροαμίως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιθεύθητε πάντες οἱ κοινοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 3.

Τῷ Δαυίδ, ὅποτε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου
Ἀβισσαλώμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ φυγῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκείκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἄρουσ ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ἔτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ἐδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 4.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν ἑλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ; ἵνατί ἀγαπάτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; Καὶ γινώτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κροαγένοι με πρὸς αὐτόν. Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανοήγῃτε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίζατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, αἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω. Ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Ε΄. 5.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς κληρονομώσεως.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Τὰ ῥήματά μου, ἐνώτισαι Κύριε· σῦνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐποφεί με ὅτι οὐχὶ Θεὸς δέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσειται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαια. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιεύσαν· κριὸν αὐτοῦς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ πᾶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἐξώσεν αὐτοῦς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατακηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ κευχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐ εὐλογήσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ Σ'. 6.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ἐγδοῆς,
ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀσά μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε; Ἐπίσπεφον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοὶ; Ἐκοπίασα, ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυαί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόστντε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνεμίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσειώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο. Αἰσχυνθείησαν, καὶ παραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν, καὶ κατασχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.
Δόξα, καὶ ἰὺν. Ἀλληλουΐα.

ΨΑΛΜΟΣ Ζ'. 7.

Τῷ Δαυίδ, ὃν ἤσα τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων
Χουαί υἱοῦ Ἰεμινιῖ.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων
τῶν διωκόντων με, καὶ ρῦσαι με. Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων
τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος. Κύ-
ριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τούτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερ-
σί μου. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀ-
ποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. Καταδιώξαι
ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, καὶ καταλάβοι, καὶ καταπα-
τήσῃ εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χυῖν
κατασκηνώσῃ. Ἀνάστηθι. Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν
τοῖς πέρασιν τῶν ἐχθρῶν μου. Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε, ὁ Θεός
μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυ-
κλώσει σε. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον. Κύριος
κρινεῖ λαούς. Κρίνεν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου,
καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πο-
νηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρ-
δίας καὶ νεφρούς, ὁ Θεός. Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ
τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὁ Θεός
κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρός, καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀρ-
γὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Ἐὰν μὴ ἐπιστραφήτε,
τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ στείλωσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε,
καὶ ἠτοίμασεν αὐτό. Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκευὴ θανά-
του· τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιρομένοις ἐξεργάσατο. Ἰδοὺ ὠ-
δίνησιν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτικεν ἀνομίαν. Λάχ-
κον ὤρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπειεῖται εἰς βό-
θρον, ὃν εἰργάσατο. Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφα-
λήν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ κατα-
βήσεται. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύ-
νην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ἰψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ Η'. 8.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπεια σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλύσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν. Ὅτι ἄψομαι τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας. Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκίπτῃ αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτόν, βραχύ τι παρ' Ἀγγέλου; δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου. Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ Θ'. 9.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ,
ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Εἴξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρὸν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου. Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου, καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην. Ἐπιτίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶ-

να τοῦ αἰῶνος. Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλειπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες. Ἀπόλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἡγου, καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσι. Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου· ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων. Ἐβλέσόν με, Κύριε· ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὕψων με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Ὅπως αὖ ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαθορᾷ, ἢ ἐπαίησαν. Ἐν παγίδι ταύτη, ἢ ἐκρυψαν, συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν. Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν· ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἀμαρτωλός. Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ. Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιληρθήσεται ὁ πτωχός, ἢ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολείται εἰς τέλος. Ἀνάστηθι, Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην ἐπ' αὐτῆς· γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν. Ἰνατί, Κύριε, ἀφίστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾶς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσιν; Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίαις, οἷς διαλογίζονται. Ὅτι ἰπαινύται ὁ ἀμαρτωλός ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται. Παρωξύνει τὸν Κύριον ὁ ἀμαρτωλός, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ· βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντί καιρῷ. Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἀνευ κακοῦ.

Ὁὐ ἀράς τὸ στέμα αὐτοῦ γέμει, καὶ πικρίας, καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος. Ἐγκαθίηται ἐν ἐνέδρῳ μετὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ ἀποκτείνειν ἀθῶν. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν· ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρῳ αὐτοῦ. Ἐνεδρεύει τοῦ ἀρπάσαι πτωχόν, ἀρπάσαι πτωχόν ἐν τῷ ἐλκύσαι αὐτόν. Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν· κύψει καὶ πισεῖται· ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Ἐπιλέλησται ὁ Θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Ἐνεκεν τίνος παρώργισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἐκζητήσεται. Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνου καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτόν εἰς χεῖράς σου. Σοὶ ἐγκαταλείπεται ὁ πτωχός, ὀφρανόω σὺ ἦσθα βοηθός. Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ· ζητήσεται ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ευρεθῇ. Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀπολείθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας, Κύριε, τῆ ἐτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν προσεγγε τὸ οὖς σου. Κρίναι ὀφρανόω καὶ ταπειῶ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἀνθρώπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 10.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Επί τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου· Μεταίστησεν ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίου; Ὅτι ἶδον οἱ ἀμαρτωλοὶ ἐπέτειναν τόξον, ἠτοίμασαν βελῆ εἰς φαρέτραν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομνήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὅτι, ἂ σὺ κατηροτίσω, ὡς τοὶ καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε; Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· Κύριος, ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσι· κα

Βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ· ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. Ἐπιθρέξει, ἐπὶ ἀμαρτωλὸς παγίδας πῦρ, καὶ ζεῖον, καὶ πνεῦμα καταγιγδός, ἡ μερίς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. Ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΑ'. 11.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀργῆς· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλείπειν ὅσιος, ὅτι ὠλιγόθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά. Ἐξολοθρευσαὶ Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, καὶ γλώσσαν μεγαλοῤῥήμονα. Τοὺς εἰπόντας· Τὴν γλώσσαν ἡμῶν μεγαλυνουῦμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστίν· τίς ἡμῶν Κύριός ἐστιν; Ἐνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος. Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιασσομαι ἐν αὐτῷ. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως. Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ'. 12.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀπατρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Ἐως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, σθένος ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυ-

κτός; Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπιβλεψόν, εἰσακούσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴπω ὁ ἐχθρός μου ἰσχυρὰ πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιᾶσονται, εἰάν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλίει σου ἠλπισα. Ἀγαλλιᾶσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἅσπασον τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ἱψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΓ'. 13.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασι, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱούς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι σοφῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξεκλίναν, ἅμα ἠφρονήθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλῆσαντο· ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων· βουλήν πτωχοῦ κατήσχησατε, ὁ δὲ Κύριος ἐλπίς αὐτοῦ ἔστι. Τίς δώσει ἐλπίαν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιᾶσεται Ἰακώβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΔ'. 14.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματι σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου; Πορευόμενος ἄμωμος, κα

ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐ-
 τοῦ· ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίη-
 σε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ ὄνειδισμόν οὐκ ἔλαβεν ἐ-
 πὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ. Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονη-
 ρεύμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν Κύριον δοξάζει. Ὁ
 ὀρνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀβετῶν· τὸ ἀργύριον
 αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀβώϊς οὐκ ἔλα-
 βεν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΕ'. 45.

Στηλογραφία τῷ Δαυΐδ.

Φύλαξόν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· εἶπα τῷ Κυ-
 ρίῳ· Κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔ-
 χεις. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ
 Κύριος· πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Ἐπληθύν-
 θησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. Οὐ μὴ
 συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ' οὐ μὴ
 μνησθῶ τῶν ὀνεμάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. Κύριος
 μερὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ ποτηρίου μου· οὐ εἶ
 ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. Σχοινία ἐπέπι-
 σά μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου
 κρατίστη μου ἐστίν. Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαν-
 τά με, ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροὶ μου.
 Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιον μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δε-
 ξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ
 καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ
 μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν
 ψυχὴν μου εἰς ἄθνην, οὐδέ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν δια-
 φθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύ-
 νης μετὰ τοῦ προσώπου σου· τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου
 εἰς τέλος.

Προσευχή τῷ Δαυΐδ.

Εἰσακούσων, Κύριε, δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου. Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξήλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός· ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὐρίθη ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδὸς σκληρᾶς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβους σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ Θεὸς· κλῆνον τὸ αὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσακούσων τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστῳ σου τὰ ἐλέη σου, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φύλαξόν με, Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταιλαπρωτησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περισέχον· τὸ στόμα αὐτῶν συνέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔβεντο ἐκκλίνας ἐν τῇ γῆ. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἑτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφους. Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόσφασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου. Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτούς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ καταλοιπα τοῖς νεκροῖς αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθίσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Κ Α Θ Ι Σ Μ Α Τ Ρ Ι Τ Ο Ν .

ΨΑΛΜΟΣ ΙΖ. 17.

Εἰς τὰ τέλος, τῷ παιδί Κυρίου τῷ Δαυὶδ, ἃ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ψῆς ταύτης ἐν ἡμέρα, ἣ ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ Κύριος, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαουλ, καὶ εἶπεν·

Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου· Κύριος στερίωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύσσης μου. Ὁ Θεός μου, βοηθός μου, καὶ ἐλπίω ἐπ' αὐτὸν ὑπερασπίσθης μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθησάμαι. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με. Ὠδίνες ἄθου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα. ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός. Ἀνέβη καπνός ἐν ἔργῃ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταφλεγησεται· ἀνδρακες ἀνέφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐκλινεν οὐρανοὺς, καὶ κατεβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Καὶ ἐπίβη ἐπὶ Χερουβὶμ, καὶ ἐπετάσθη ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Καὶ ἔβητο σκότος ἀποκρυφῆν αὐτοῦ, κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἕρων. Ἀπὸ τῆς τυλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διεπλθον, γάλαζα καὶ αἰθρακις πυρός. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος, καὶ ὁ Ἰψίστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε βέλη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ ἀστραπαῖς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τα θεμέλια τῆς οἰκουμένης. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους, καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. Ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου. Καὶ ἐξηγαγέ με εἰς πλατυσμόν· ῥύσεται με, ὅτι ἠθέλησέ με. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μου. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου. Ὅτι πάντα τὰ κριματά αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπίστησαν ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλαξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Μετὰ ὁσίε, ὁσίος ἔση· καὶ μετὰ ἀνόδρος ἀθῶου, ἀθῶος ἔση· καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ, ἐκλεκτός ἔση· καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις. Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, Κύριε ὁ Θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου υπερβήσομαι τεῖχος. Ὁ Θεός μου, ἄμωμος ἢ ὁδός αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν. Ὅτι τίς Θεός, παρέξ τοῦ Κυρίου; ἢ τίς Θεός, πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; Ὁ Θεός ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου. Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὠσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἵστων με. Διδάσκων χειράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξου χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου. Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου. Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσε με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σε αὐτὴ με διδάξει. Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησε τὰ ἴχνη μου. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήφομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἂν ἐκλείψωσιν. Ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ σὺ μὴ δύνονται στήναι, πεσοῦνται ὑπὸ τῆς πόδας μου. Καὶ περιζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνε-

πόδισας πάντα τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμέ ὑποκάτω μου. Καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου, ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισήντάς με ἐξωλόθρευσας. Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν. Καὶ λεπτονῶ αὐτὸς ὡσεὶ χνοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς. Ῥῦσαι με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. Λαὸς, ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι, εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου. Υἱοὶ ἀλλότριαι ἐφεύσαντό μοι, υἱοὶ ἀλλότριαι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν, ἀπὸ τῶν τριβῶν αὐτῶν. Ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ ὑψώσω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Ὁ Θεός, ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ, ὁ ρύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων. Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρῶν ἀδίκου ρῦσαι με. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλείως, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΗ'. 18.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεῦγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλαῖαι, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔβητο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ πατρὸς αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὄδον· ἐπ' ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ. Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν, ὅς ἀποκρυβήσεται τῆς δέσμης αὐτοῦ. Ὁ νόμος Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχὰς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστή, σοφίζουσα νήπια. Ἐὰν δικαίωμα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν· ἢ

ἐντολή Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος Κυρίου ἀγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ, δεδίκαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσοῦ καὶ λίθου τίμιου πολὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ ὁ δούλος σου φυλάσσει αὐτὰ, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπέδοσις πολλή. Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἀλλοτριῶν φείσαι τοῦ δούλου σου. Ἐάν μὴ μου κατακυριεύσῃς, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσωμαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης. Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός. Κύριε βοήθει μου, καὶ λυτρώτα μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. 19.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμός τῷ Δαυΐδ.

Επακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαιστανεῖται σε βοηθεῖαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλαβοῦτό σου. Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαυτώμα σου πιανάτω. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν βουλήν σου πληρώσαι. Ἀγγαλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρῷ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα. Αὐτοὶ συνεποδόθησαν, καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθωθημεν. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλεῖα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθα σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

Τῷ Δαυΐδ.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρῷ σου ἀγαλλιάσεται σφιδῆρα. Τὴν ἐπιθυμίαν

τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θύλακιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι ὤψης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνες· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χάρι μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλίει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ. Εὐρεθεῖη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε. Ὅτι θῆσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου. Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ νεῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλὰς, αἷς οὐ μὴ δύνανται στήναι. Ὅτι θῆσεις αὐτοὺς νεῶτον, ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ ἰσχύει σου, ἄσσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΑ' 21.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἀντιλήψεως τῆς ἰωθινῆς.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνατί ἐγκατέλιπές με· μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. Ὁ Θεός μου, κεκραξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἀνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρούσω αὐτούς. Πρὸς σέ ἐκείκραξαν, καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατησχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἶμι σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν.

Ἦλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτόν, ὅτι
 θέλει αὐτόν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκπαύσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς
 μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου· ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μή-
 τρας. Ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου Θεὸς μου εἶ σὺ· μὴ ἀπο-
 στῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι ἐλίψης ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν
 μοι. Περιεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίνοντες πε-
 ριέσχον με. Ἦνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἀρ-
 πάζων καὶ ὠρυόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορ-
 πίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κη-
 ρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς
 ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ
 λάρυγγί μου· καὶ εἰς χεῦν θανάτου κατήγαγές με. Ὅτι ἐ-
 κύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγή πονηρευομένων πε-
 ριέσχον με. Ὀρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας μου ἐξηρίθμη-
 σαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν
 με. Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἰ-
 ματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς
 τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.
 Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς
 τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος· καὶ ἀπὸ
 κερᾶτων μονοκερῶτων τὴν ταπείνωσίν μου. Διηγῆσομαι
 τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω
 σε. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ
 σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω δ' ἡ ἀπ' αὐτοῦ
 ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ· ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσ-
 ῶχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ. Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσω-
 πον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κειραγέμαι με πρὸς αὐ-
 τόν, εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ
 μεγάλη ἐξομολογήσομαί σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώ-
 πιον τῶν φοβουμένων σε. Φάγονται πένητες, καὶ ἐμ-
 πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν·
 ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσου-
 νται, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα
 τῆς γῆς. Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πα-
 τριαὶ τῶν ἐθνῶν, ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς

δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἐφαγον, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΒ'. 22.

Τῷ Δαυὶδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκηνώσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέδρεψέ με τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐάν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσμαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου, τράπιζαν, ἐξεναντίας τῶν ἐλιδόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον, ὡσεὶ κρᾶτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΓ'. 23.

Τῷ Δαυὶδ, τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν. Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; Ἄθῶς χεροὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ ὀλέῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ προσ-

ωπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἄρατε πύλας οἱ ἀρχοντες ὑμῶν
καὶ ἐπάσθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς
τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύ-
ριος κραταῖός καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.
Ἄρατε πύλας οἱ ἀρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάσθητε πύλαι αἰώ-
νιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν
οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος πᾶν δυνάμεων, αὐ-
τός ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Τῷ Δαυΐδ.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ
πέποιθα· μὴ κατασχυνηθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴδὲ καταγε-
λασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές
σε σὺ μὴ κατασχυνηθῶσιν. Αἰσχυνηθῶσαν οἱ ἀνεμούντες
διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνωρίσον μοι, καὶ τὰς τρί-
βους σου διδάξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀληθειάν σου,
καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ Σωτήρ μου, καὶ σὺ ὑ-
πέμεινα, ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητε τῶν οἰκτιρισμῶν σε,
Κύριε, καὶ τὰ ἔλεή σε, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσιν. Ἀμαρτίας
νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς. Κατὰ τὸ ἔ-
λεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σε, Κύ-
ριε. Χρηστός καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· δια τοῦτο νομοθετῆσαι
ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδήγησεν πραεῖς ἐν κρίσει, διδά-
ξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι οἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ
ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρ-
τύρια αὐτοῦ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλά-
σθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι. Τίς ἐστὶν ἄνθρω-
πος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετῆσαι αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἣ
ἠρετίσαστο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀλλοθῆσεται, καὶ

τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτός ἐκοπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ρῦσαί με· μὴ κατασχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἀκακοὶ καὶ εὐθείς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΕ'. 25.

Τῷ Δαυΐδ.

Κρίνον με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζω, οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκιμασόν με, Κύριε, καὶ πείρασόν με· πύρωσον τοὺς νεφρούς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐφρίστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεδῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε. Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρίπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεδῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου. Ὡς ἐν χερσίν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πῦς μου ἐστὶ ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησά σε, Κύριε.

Τῷ Δαυὶδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτῆρ μου, τίνα φοβηθήσομαι ; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δεηθήσομαι ; Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροὶ μου, αὐτοὶ ἠθέλησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, ἢ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἠτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἐκρυσῆ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσε με. Καὶ νῦν, ἰδοὺ, ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἔβυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσιάαν αἰνέσεως, καὶ ἀλαλαγμοῦ· ᾄσω, καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου, Κύριον ζητήσω, ἐξεζητήσῃ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω. Μὴ ἀποστρίψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνης ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενῆ, μὴ ἀποσκαρὰχίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεὸς ὁ σωτῆρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τριβῶ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανίστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψύχαστο ἡ ἀδικία ἑαυτῆ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου, ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΖ'. 27.

Τῷ Δαυὶδ.

Πρὸς σί, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεὸς μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ· μὴ ποτε παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ θέεσθαί με πρὸς σί, ἐν τῷ αἶρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τοῦ ἁγίου σου. Μὴ συνελκύσης με μετὰ ἀμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσης με. Τῶν λαλοῦντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς. Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, κατελείψ αὐτούς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτοῖς. Εὐλόγητός Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Κύριος βοηθός μου, καὶ ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἠλπίσεν ἡ καρδιά μου, καὶ ἐβοηθήθην. Καὶ ἀνέβαλεν ἡ σὰρξ μου, καὶ ἐκ Σελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἴστι. Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγητον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποιμανον αὐτούς, καὶ ἔπαρον αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΗ'. 28.

Τῷ Δαυὶδ, ἐξοδίου σκηνῆς.

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχυί, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυ-

ρίου συντρίβοντος κέδρας, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρας τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον, τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός· φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον, καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Καδάνης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς, καὶ ἐν τῷ ναῶ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτοῦ θῶσει· Κύριος εὐλογήσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ'. 29.

Ὡδή τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου Δαυὶδ.

Γνώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβες με, καὶ οὐκ εὐφρανά τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἴάσω με. Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχήν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὄσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ. Ὅτι ὁργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ δελήματι αὐτοῦ. Τὸ ἰσπέρας ἀλλισθησεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς πρωὶ ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐνθυσίᾳ μου· Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε, ἐν τῷ δελήματι σου παρέσχου τῷ κἀλλει μου δύναμιν. Ἀπίστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματι μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν; Μὴ ἐξομολογησεται σοι χροῦς, ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με. Κύριε ἐγενήθη βοηθός μου. Ἐστρεψας τὸν κοπιτόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί, διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέξωσάς με εὐφροσύνην. Ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανογῶ. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 30.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐκστάσεως.

Επί σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ κατασχυνθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου ῥῆσαι με, καὶ ἐξελθεῖ με. Κλῖνον πρὸς με τὸ ἔς σου· τάχυνον τὸ ἐξελθεῖναι με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με. Ὅτι κραταιώματά μου, καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ἐδήγησάς με, καὶ διαβρέψεις με. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἐκρυψάν μοι, ὅτι οὐ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε. Εἰς χεῖρας σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας. Ἐμίσησας τὰς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα· ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἔλεει σου. Ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου· καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· ἔστησας ἐν ἐνυχωρῶ τοὺς πόδας μου. Ἐλεησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου. Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδῶνι ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς. Ἠορίνησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν. Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσι μου σφίδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου. Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπέλησθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὡσεὶ σκευὸς ἀποβολῆς· ὅτι ἤκουσα φθογὴν πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοῦς ἀμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἰβουλεύσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε ἤλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς μὲ, ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κληροῖ μου. Ῥῆσαι με ἐκ χερρῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. Ἐπίφανον τὰ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δεῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἔλεει σου· Κύριε, μὴ κατασχυνθῆναι, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. Αἰσχυνθήσαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθῆσαν εἰς ἄδθ. Ἀλαλα γενήθην τὰ χεῖλη τὰ ὀδόνια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν υπερηφανίᾳ καὶ

ἐξουθενώσει. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σε, Κύριε, ἧς ἐκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε. Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σε, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐτούς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπασίς αὐτούς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλώσσων. Ἐύλογητός Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσι τὸ ἔλεος αὐτῆ ἐν πόλει περιοχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Ἀπέρριμμα ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κικραγέναί με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτῆ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιῶσιν ὑπερφανίαν. Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιεύσθε ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΑ'. 31.

Τῷ Δαυὶδ, συνέσιως.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ σὺ μὴ λογίσκηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ὄλος. Ὅτι εἰσηγήσα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀσῆά μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὀληντὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρυνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου, ἐστράψαν εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα· Ἐξαγαρεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσεβειαν τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσεύχεται πρὸς σέ πᾶς ὅσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγίθει. Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχύσεως με, τὸ ἀγαλλίαμά μου, λυτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτη, ἢ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ κήμιος, οἷς οὐκ ἔστι συνέσις. Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγχαίς, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν

δέ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΒ΄. 32.

Τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Αγαλλιᾶσθε, δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθεῖσι πρέπει αἰνεσις. Ἐξομολογησθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. Ἄσατε αὐτῷ ᾄσμα καινόν, καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ. Ὅτι εὐθύς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει. Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ Κύριος· τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Συναῶν ὡσεὶ ἄσκον ὕδατα θαλάσσης, τιθεῖς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἔθνων, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. Ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν· λαός, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῶν. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ ἐτοιμοῦ κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τὰς κατοικοῦντας τὴν γῆν. Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς εἰς πάντας τὰ ἔργα αὐτῶν. Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλῆθει ἰσχύος αὐτοῦ. Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλῆθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. Ἴδού, οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ

τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρίψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σὲ.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ΄. 33.

Τῷ Δαυὶδ, ὅτε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπέληθεν.

Εὐλογίσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός ἡ αἰνεσις αὐτῆ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθῆνται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλυνάτε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέν μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἔρρύσατό με. Προσελθέτε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτισθήτε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασιγῶνθῃ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκείκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῆ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κυκλωτῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ρύσεται αὐτούς. Γέυσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβηθήτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτῆ, ὅτι οὐκ ἐστὶν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλεῖστοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεινάσαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλάττωθήσονται παντός ἀγαθῆ. Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θείλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλός σου τῆ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅσα αὐτῆ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακά, τῆ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ

πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρύσασα αὐτὰς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τὴς ταπεινὰς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄσα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρῶν, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Αὐτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦϊα.

ΥΑΛΜΟΣ ΔΔ' 34.

Τῷ Δαυὶδ.

Δίκασον, Κύριε, τὴς ἀδικούντας με, πολέμησον τοὺς πολεμούντας με. Ἐπιλαβεῖν ὄπλου καὶ θυροῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βεβηθειάν μου. ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἶπον τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. Αἰσχυρῆθήωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Αποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ κατασχυρῆθήωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτοὺς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτός καὶ ὀλίγη στήρα, καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτοὺς. Ὅτι ὠρασαὶν ἔκρυψάν μοι διασθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θῆρα, ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὄσα με ἐρύσει· Κύριε, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι; Ρυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερειωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἀδικοί, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ, ἐν τῷ αὐτῆς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδύομην σακκὸν. Καὶ ἐταπείνου ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον μου.

ὀπιστραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῶ ἡμετέρῳ, οὕτως εὐηρέστου· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην. Καὶ κατ' ἐμὲ εὐφρανθήσαν, καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνω. Δισχίσθησαν, καὶ ἠκατενύγησαν· ἐπέρασαν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῶ, ἔβρουξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε, πότε ἐπόψῃ; ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσασαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρείσάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλου, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο. Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ σῶμα αὐτῶν· εἶπον· Εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς· Κύριε, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχευ τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου, καὶ ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖνον με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείσάν μοι. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν· Εὐγε, εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μὴ δὲ εἶποιεν· Κατεπίομεν αὐτόν. Αἰσχυνθεῖσαν καὶ ἐντραπείσαν ἄμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρήμονοῦντες ἐπ' ἐμὲ. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ βέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ βέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαιμόν σου.

ΥΑΛΜΟΣ ΔΕ'. 35.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδί Κυρίου, τῷ Δαυίδ.

Φοβὸν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εἶρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μισῆσαι. Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος· οὐκ ἠδουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῶναι. Ἀνομίαν διελογίσαστο ἐπὶ

τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάση ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, κακία δὲ οὐ προσώχθισε. Κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεῶν, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις, Κύριε ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου, ὁ Θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου ἐλπιούσι. Μεθυσθήσονται ἀπὸ πτότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρου τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς. Ὅτι παρά σοί πηγή ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθεσί τῆ καρδία. Μὴ ἐλθέτω μοι πῆς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἀμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με. Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἔξωσθήσαν, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΣ΄. 36

Τῷ Δαυΐδ.

Μὴ παραζηήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζηήλου τοὺς ποιῶντας τὴν ἀνομίαν. Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται. Ἐλπίσον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνη τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς. Κατατρώφῃσου τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοὶ τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπίσον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν. Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἰκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζηήλου ἐν τῷ κατενοδομένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῆ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιῶντι παρανομίαν. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ παραζηήλου ὥστε πονηρεύεσθαι. Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν. Καὶ ἐτι ὀλίγον, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἀμαρτωλὸς, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὐρης. Οἱ δὲ πρᾶεῖς κληρονομήσουσιν γῆν, καὶ κατατρώφῃσουσιν ἐπὶ πλάθει εἰ-

ρήνης. Παρατηρηταί ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρῦ-
 ξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ἄδόντας αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελᾷσεται
 αὐτὸν, ὅτι προβλέπει, ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. Ῥομφαίαν
 ἐσπᾶσαντο εἰ ἀμαρτωλοί, ἐνετειναν τόξον αὐτῶν. Τὸ κατα-
 βαλεῖν πτωχὸν καὶ πνεῦντα, τοῦ σφάζει τοὺς εὐθεῖς τῇ καρ-
 δία. Ἡ ρομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν,
 καὶ τὰ τάξα αὐτῶν συντριβείη. Κρείσσον ὀλίγου τῷ δίκαιῳ,
 ὑπερ πλεῖτον ἀμαρτωλῶν πολὺν. Ὅτι βραχίονες ἀμαρτω-
 λῶν συντριβήσονται, ὑποσφριζεῖ δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.
 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία
 αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται. Οὐ κατασχευθήσονται ἐν καιρῷ
 πνευρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χερσασθήσονται. Ὅτι οἱ ἀ-
 μαρτωλοὶ ἀπολοῦνται οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου, ἅμα τῷ θα-
 ξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς
 ἐξέλιπον. Δανεῖζεται ὁ ἀμαρτωλός, καὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ
 δίκαιος οἰκτεῖρει καὶ δίδωσιν. Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν
 κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευ-
 θήσονται. Παρὰ Κυρίου τὰ διαθήματα αὐθρώπου κατευθύ-
 νεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Ὅταν πύξη, οὐ
 καταρραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντισηρῖζει χεῖρα αὐτῆ, Νεώ-
 τερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον
 ἐγκαταλειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄστους.
 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανεῖζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρ-
 μα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. Ἐκκλίθει ἀπὸ κακοῦ, καὶ
 ποιήσον ἀγαθόν, καὶ κατασκήσου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ὅτι
 Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς σοφούς
 αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθή-
 σονται, καὶ σπέρμα ἀσεδῶν ἐξολοθρευθήσεται. Δίκαιοι δὲ
 κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσι εἰς αἰῶνα αἰῶνος
 ἐπ' αὐτῆς. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα
 αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ
 αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαθήματα αὐτοῦ. Κα-
 τανοεῖ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατώσαι
 αὐτόν. Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτόν εἰς τὰς χεῖ-
 ρας αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσῃται αὐτόν, ὅταν κρίνηται

αὐτῶ. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐ-
τοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξο-
λοβρευέσθαι ἀμαρτωλοῦς, ὄψει. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψού-
μενον, καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ
παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ
εὗρηθ' ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτη-
τα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῶ. Οἱ δὲ πα-
ράνομοι ἐξολοβρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ἐγκαταλείμμα-
τα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοβρευθήσονται. Σωτηρία δὲ τῶν δι-
καιῶν παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν και-
ρῷ θλίψεως. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται
αὐτούς, καὶ ἐξελεῖται αὐτούς ἐξ ἀμαρτωλῶν, καὶ σώσει
αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΚΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΑΖ'. 37.

Τῷ Δαυίδ, εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ Σαββάτου.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου
παιδεύσης με. Ὅτι τὰ βέλη σε ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεσή-
ριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου. Οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρ-
κί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν
τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου. Ὅτι
αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον
βαρὺ ἐθαυρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώξισαν καὶ ἐσάπησαν οἱ
μῶλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαι-
πώρησα καὶ κατεκαμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν
σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμ-
παιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκα-
κώθη καὶ ἐταπεινώθη ἕως σφόδρα, ὠρυσόμην ἀπὸ σαναγμῆ
τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου,
καὶ ὁ στεναγμὸς μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη. Ἡ καρδία μου
ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ἁ-

φθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφός οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἀλαλός οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἄκ ακούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλπίσα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου. Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμηνσαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν με ἐνώπιόν με ἐστὶ διαπαντός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν με ἐγὼ ἀναγγεῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισθύντες με ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακά ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδεδέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΗ' 38.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθούμ, ὡδὴ τῷ Δαυΐδ.

Εἶπα· Φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου, τοῦ μὴ ἀμαρτάνειν με ἐν γλώσσει μου. Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναντίον μου. Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην, καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἀληγμά μου ἀνεκαινίσθη. Ἐθερμάνθη ἡ καρδιά μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ. Ἐλάλησα ἐν γλώσσει μου· Γνώρισόν μοι, Κύριε, τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστίν, ἵνα γινῶ τί ὑπερῶ ἐγώ. Ἰδὲ, παλαιὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασις μου ὡσεὶ οὐδὲν ἐνώπιόν σου. Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Μέντοι γε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην παρασσεταί. Θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίς συνά-

ξει αὐτά. Καί νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; ἕχι ὁ Κύριος; καί ἡ ὑπόστασις μου παρά σου ἔστιν. Ἀπό πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαι με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με. Ἐκωφώθην, καί οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας. Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μαστιγὰς σου. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρὸς σου, ἐγὼ ἐξέλιπον. Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον. Καί ἐξέτηξας ὡς ἀράχην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτῃν ταρασσεται πᾶς ἄνθρωπος. Εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καί τῆς δεήσεώς μου· ἐνώτισαι τῶν δακρῶν μου. Μὴ παρασιωπήσης, ὅτε πάροικος ἐγὼ εἶμι παρά σοι, καί παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου. Ἄνευ μοι, ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ μὲ ἀπελθεῖν, καί οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΘ'. 39.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Γ'πομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καί προσέσχε μοι, καί εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. Καί ἀνήγαγέ με ἐκ λαΐκου τάλαιπωρίας, καί ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. Καί ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τὰς πόδας μου, καί κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου. Καί ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὁφονται πολλοί, καί φοβηθήσονται, καί ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον. Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἔστι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ, καί οὐκ ἐπέδλεψεν εἰς ματαιότητας, καί ματίας ψευδεῖς. Πολλὰ ἐποίησας σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θαυμάσιά σου, καί τῆς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὀμωθῆσεται σοι. Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμῶν. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. Ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας· τότε εἶπον· Ἴδού, ἦκω. Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ Θεός μου, ἠδουλήθην, καί τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη· ἰδὲ, τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε, σὺ ἐγnows. Τὴν δι-

καισύνην σου οὐκ ἔκρυφα ἐν τῇ καρδίᾳ μου· τὴν ἀληθείαν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἔκρυφα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀληθείάν σου, ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμοὺς σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντός ἀντιλαλοῦντό μου. Ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλειπέ με. Εὐδόκησαν, Κύριε, τοῦ ρύσασθαι με· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μου πρόσχες. Καταιοχυνθεῖσαν καὶ εὐτραπέισαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξῆραι αὐτήν. Ἀπαστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταιοχυνθεῖησαν οἱ θείλοντες μοι κακά. Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ λεγοντές μοι, Εὐγε, εὐγε. Ἀγγαλιόσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντίς σε, Κύριε· καὶ εἰπαίωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἶμι καὶ πένης, Κύριος φροντισὶ μου. Βοηθός μου καὶ υπερασπιστής μου εἶ σύ, ὁ Θεός μου· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Μ. 40.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Μακάριος ὁ σιωπῶν ἐπὶ πτωχῶν καὶ πένιτα, ἐν ἡμέρᾳ πεινρᾶ ρύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Κύριος διαφυλάξαι αὐτόν, καὶ ζῆσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδῶ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλκην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρώστίᾳ αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμάρτον σοι. Οἱ ἐχθροὶ μου εἶπον κακά μοι· Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ; Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτοῦ. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό. Κατ' ἐμοῦ ἐπιθύρουν πάντες

εἰ ἔχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμώμενος, οὐχὶ προσβήσῃ τοῦ ἀναστῆναι; Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν ἠλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερισμόν. Σὺ δέ, Κύριε, ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστασόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς. Ἐν τούτῳ ἔγνω, ὅτι τεβίληκός με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῶ ὁ ἔχθρός μου ἐπ' ἐμὲ. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐδιδάξωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τοῦ αἰῶνα. Εὐλόγητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΑ'. 41.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Οὐ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεόν, τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα· ποτε ἤξω, καὶ ὀρθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἅρτος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· Πού ἐστιν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέγχα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς Σαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Ἐν φωνῇ ἀγαλλίασεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. Ἰνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἰνατί συντάραξαις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἔμμαντόν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἐρμωνιῆμ, ἀπὸ ὄρει μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, εἰς φωνὴν τῶν καταβράκτων σου. Πάντες οἱ μετεωρισμαί σου, καὶ τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμὲ δεῖλσον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτός ᾠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ Θεῷ. Ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διὰ τί μου ἐπελάβου; καὶ ἰνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τοῦ ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ καταυλᾶσθαι τὰ ὀσᾶ μου, ὠνειδίζόν με

42 ΚΑΘΙΣΜΑ Σ'. ΨΑΛΜΟΣ ΜΒ'. ΜΓ'.

οὐ ἐχθροὶ μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦ μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς σου; Ἰνατί περίλυπος εἶ, ἢ ψυχὴ μου; καὶ ἰνατί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΒ'. 42.

Τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Κρίνον μοι, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνων οὐχ ὀσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ρύσαι με. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός κραταίωμα μου, ἰνατί ἀπώσω με; καὶ ἰνατί σκυθρωπαῶν πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐξαπίστελλον τὸ φῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτὰ με ᾠδήγησαν, καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίου σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεόν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολογήσομαι σοι ἐν κιθάρα, ὁ Θεός, ὁ Θεός μου. Ἰνατί περίλυπος εἶ ἢ ψυχὴ μου, καὶ ἰνατί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΓ'. 43.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ο Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν, ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. Ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας λαοὺς, καὶ ἐξέβαλες αὐτούς. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκλήρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς. Ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου, καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς. Σὺ εἶ αὐτός ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ. Ἐν σοὶ

τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουθενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τέτρω μου ἐλπιδῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με. Ἐσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθήσομεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξεμολογηθήσομεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Νουὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεισιν ἡμῶν. Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς. Ἐδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς. Ἀπέθου τὸν λαόν σου ἀνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλήθος ἐν τοῖς ἀλλαγμάσιν αὐτῶν. Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μωκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου ἐστί, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλοφέν με. Ἀπὸ φωνῆς ὄνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος. Ταῦτα πάντα ἤλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθα σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου. Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον. Οὐχὶ ὁ Θεός ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας. Ὅτι ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγέρθητι, ἰνατί ὑπνοῖς Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος. Ἰνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν, καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν; Ὅτι ἐταπείνωθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκόλληθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν. Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, τοῖς υἱοῖς
Κορὲ εἰς συνέσειν. ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

Εξπροεῦξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου, καλάμος γραμματικῶς ὄξυγράφου. Ὁραῖος κάλλει παρά τῆς υἱοῦς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖραί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατὲ. Τῇ ὠραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἐντεινον καὶ κατευοῦθ, καὶ βασιλεύει. Ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θουμαστικῶς ἢ δεξιὰ σε. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, Δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σε πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλείου. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σε. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεὸς σου, ἔλεον ἀγαλλιάσεως παρά τῆς μετόχου σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων· ἐξ ὧν εὐφρανᾷ σε θυγατέρες βασιλείου ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρίστη ἡ βασίλισσα, ἐκ δεξιῶν σε, ἐν ἱματισμῷ διαχρυσῷ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἄκκασον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάβου τῆ λαοῦ σε, καὶ τῆ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σε λιτανεύουσιν οἱ πλοῦσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλείου ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλείου. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοί σου, καταθήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τῆ ὀνόματός σε ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τῆτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Υ Α Λ Μ Ο Σ Μ Ε'. 45.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Υαλμός τῷ Δαυΐδ.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς ἐντροπαῖς ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ ταῦτα οὐ φοβηθήσομεθα ἐν τῷ ταρασσεῖσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι, ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. ἤχησαν καὶ ἐταραχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταραχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμημα-α εὐφραίνονται τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ. ἠγάσθη τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶτῳ πρῶτῳ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλίναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς· ἀνταναίρων πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. Σχολασατε, καὶ γινώτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς· ὑψώθησονται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δόξα, καὶ κῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΥΑΛΜΟΣ Μ5'. 46.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ψαλμός.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλαξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπεταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τῆς πόδας ἡμῶν. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῷ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. Ὅτι Βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνεχῶς. Ἐβα

σίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη· ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνον ἁγίου αὐτοῦ. Ἀρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τῷ Θεῷ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΖ'. 47.

Ὡδὴ τοῖς υἱοῖς Κορέ, δευτέρᾳ Σαββάτου.

Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετός σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγία αὐτοῦ. Εὐρίζω, ἀγαλλιᾶμαι· πάσης τῆς γῆς ὄρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλεῦς τοῦ μεγάλου. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γνωσκέται, ὁταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διήλθουσιν ἐπὶ τὸ αὐτό. Αὐτοὶ ἰδοῦντες οὕτω ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, τρέμος ἐπελάβει αὐτῶν. Ἐκεῖ ᾠδόντες ὡς τικτούσης· ἐν πνεύματι βιαίᾳ συνεπίψεις πλοῖα Θαρσεῖς. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ὑπελάβημεν, ὁ Θεός, τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. Κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεός, οὕτω καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου. Εὐφρανθήτω ὁ ὄρος Σιών, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας· ἐνεκεν τῶν κριμάτων σε, Κύριε. Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγῆσαθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς. Θεσβίτας καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθι τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγῆσθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΗ'. 48.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσαθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Οἷτε γηγενεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένυς. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου συνέσει. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ

πρόβλημα μου. Ἵνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρα πονηρᾶ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρυγος μου κυκλώσει με. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλοῦτος αὐτῶν καυχώμενοι. Ἀδελφός οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα εαυτοῦ. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζήσεται εἰς τέλος. Οὐκ ὄψεται καταφθοράν, ὅταν ἰδῇ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνοος ἀπολαύονται. Καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ οἱ πάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὦν, οὐ συνῆκε· παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς. Αὐτὴ ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. Ὡς πρόβατα ἐν Ἄδῃ ἔθεντο, θάνατος παίμαεν αὐτούς. Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωῒ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ Ἄδῃ· ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν. Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτοῦ λήφεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταθήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ. Εἰσαλεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὦν οὐ συνῆκε· παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΘ'. 49.

Τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν· ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς

αἰριότητος αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν
 καὶ σὺ παρασιωπᾷς. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καθήσεται
 καὶ κύκλω αὐτοῦ καταίγῃς σφόδρα. Προκαλέσονται τὸν
 φανέν ἄνω, καὶ τὴν γῆν, τῷ διακρίναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.
 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους
 τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. Καὶ ἀναγγελοῦσιν
 οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστίν.
 Ἄκουσον, λαὸς μὲ, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρ-
 ρομαί σοι. Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς σε, εἰμὲ ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς
 κρίσεσιν σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν
 ἐστὶ διαπαντός. Οὐδέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχον
 οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους. Ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πῶ-
 τα τὰ θῆρια τοῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βό-
 εῖ. Ἐγνώκα πάντα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὄρνιθον
 ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μὴ σοι εἴπω
 μὴ γὰρ ἐστὶν ἡ οἴκουμένη, καὶ τὸ πληρωμα αὐτῆς.
 φάγωμαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίνωμαι; Ὁ
 Θεὸς ἐνώπιόν σου ἐπὶ θυσίαις αἰνέσεις, καὶ ἀπόδος τῷ Ἰσραὴλ
 τὴν εὐχὰς σου. Καὶ ἐπικάλισαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου,
 ἐξελῶμαί σε, καὶ δοξάσεις με. Τῷ δὲ ἀμαρτωλῷ εἶπεν
 ὁ Θεός· Ἰνατί σὺ ἐκδιηγῆ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀνα-
 βάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; Σὺ δὲ ἐ-
 σπῆσαι παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τοὺς
 πόδας σου. Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέστρεφες αὐτῷ, καὶ
 μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ στόμα σου ἐπλήσθη
 κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητας. Κα-
 τὰ τὸν νόμον τοῦ ἀδελφοῦ σου καταλαίεις, καὶ κατὰ τὸν
 νόμον τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον· ταῦτα ἐποίησας, καὶ
 οὐκ οἶσθα. Ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαι σοι ὁμοιος· ἐλέ-
 γξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἀμαρτίας σου.
 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μὴ
 ἀρπάσῃ, καὶ σὺ μὴ ᾗ ὁ ρυόμενος. Θυσία αἰνέσεως δοξά-
 σε με, καὶ ἐκεῖ ὁδός, ἢ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΥΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμός τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐ-
τὸν Νάθαν τὸν Προφήτην, ἵνᾳ εἰσῆλθε πρὸς Βηρ-
σαβὲς τὴν γυναῖκα Οὐρίου.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν σικτηριῶν σου ἐξέλειψον τὸ αἰσθητόν μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
ᾔνωσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικῆσῃς ἐν τῷ
κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελθόντην, καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσθησέν με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν
ἠγάπησας· τὰ ἄδνηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδή-
λωσάς μοι. Παντιεῖς με ὑπόσωπρον, καὶ καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι
ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστιά τεταπει-
νωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρ-
τιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξέλειψον. Καρ-
δίαν καθαρὰν κτίσθω ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλθῃς
ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου,
καὶ Πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους
τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῥασά
με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀ-
γαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε,
τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἰνέσιν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυ-
τώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντε-
τριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην
ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει. Ἀγαθόνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις Ψυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Ψυσιαστήριόν σου μύσους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΑ'. 51.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοῦλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· Ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

Τί ἐγκανχᾶ ἐν κακίᾳ, ὁ δυνατός, ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν; Ἀδικίαν ἐλογίσαστο ἡ γλῶσσά σου, ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθῶν σὺνῆν, ἀδικίαν ὑπὲρ τοῦ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε, καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐπιγῆς ζώντων. Ὁφονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσουσι καὶ ἐροῦσιν· Ἴδου, ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτῷ. Ἄλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλούτῳ τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεθυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τῷ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χριστὸν ἐναντίον τῶν ὀσίων σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΒ'. 52.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαιεθ, συνέσεως τῷ Δαυίδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνεῖων, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν

ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβου, οὐδ' οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρωπαρέσκων κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέφει τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'. 53.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως, τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφάιους, καὶ εἶπεῖν τῷ Σαούλ· Οὐκ ἴδου Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῶν;

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχή μου, καὶ οὐ πρόθετοντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἴδου γὰρ ὁ Θεός βοήθει μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποσρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ'. 54.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, συνέσεως τῷ Δαυίδ.

Ενώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίσθης τὴν θέσίν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθη ἐν τῇ ἀδολειχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλινα ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκόπουν μοι. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί,

καὶ θειλία θανάτου ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ, Φόβος καὶ τρόμος ἤλ-
 θεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψε με σκότος. Καὶ εἶπα· Τίς δώσει
 μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς; καὶ πετασθήσομαι, καὶ κα-
 ταπαύσω. Ἴδού, ἐμακρύνω φυγαδύων, καὶ κλύσθη ἐν
 τῇ ἐρήμῳ, Προσεδεχόμενην τὸν Θεόν, τὸν σωζόντά με ἀπὸ
 ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταγιγῶς. Καταπόντισεν, Κύριε,
 καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ
 ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐ-
 τὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μεσῷ
 αὐτῆς, καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλειπεν ἐκ τῶν πλατειῶν
 αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ἀνείδισαί με, ὑ-
 πένεγκα ἂν. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόη-
 σεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἀνθρώπε ἰσοψύχε, ἡγε-
 μῶν μου, καὶ γνωστὴ μου. Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλυκανάς μοι
 ἐδίσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορευθῆμεν ἐν ἡμεροῖς.
 Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταθήτωσαν εἰς αἴ-
 δου ζῶντες. Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν
 μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεόν ἐκίκραθα, καὶ ὁ Κυ-
 ριος εἰσάκουσέ μου. Ἐσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας
 θεικῆσομαι καὶ ἀπαγγεῖλω, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς
 μου. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγι-
 ζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν οὐν ἐμοί. Εἰσακούσεται
 ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰῶ-
 νων. Οὐ γὰρ ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθη-
 σαν τὸν Θεόν· ἐξέτινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδό-
 ναι. Ἐβεδήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διμερίσθησαν
 ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι
 αὐτῶν. Ἠπαλύθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ
 αὐτοὶ εἰσι βολίδες. Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν
 σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σά-
 λον τῷ δικαίῳ. Σὺ δὲ, ὁ Θεός, κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρεῖαν
 διαφθορᾶς. Ἄνδρες αἱμάτων καὶ ἀσεβείας οὐ μὴ ἡμι-
 σέσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ, Κύριε, ἐλπίζω ἐπὶ σέ.
 Δόξα, καὶ ᾠν, Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ΄. 55.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, τοῦ ἀπὸ τῶν ἀγίων μεμα-
κρυμμένου, τῷ Δαυὶδ εἰς σπηλογραφίαν, ὅποτε ἐκρά-
τησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γεθ.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατέπατήσά με ἄνθρωπος, ὄλην
τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐθλίψέ με. Κατέπατήσαν με οἱ ἐχθροί
μου ὄλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ
ὑψους. Ἡμέρας σὺ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιδῶ ἐπὶ σέ. Ἐν
τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἠλπισα, σὺ
φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σὰρξ. Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς
λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ
αὐτῶν εἰς κακόν. Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί,
τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι. Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυ-
χὴν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτοῦς, ἐν ὀργῇ λαοὺς
καταξείς. Ὁ Θεός, τὴν ζωὴν μου ἐξηγγεῖλά σοι, ἔθου τὰ
δάκρυά μου ἐνώπιόν σε. Ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπι-
στρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐν ἡ αὖν ἡμέρᾳ ἐ-
πικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνω, ὅτι Θεός μου εἶ σὺ. Ἐπὶ τῷ
Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον· ἐπὶ τῷ
Θεῷ ἠλπισα, σὺ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνεσεῖός σε. Ὅτι ἐρρύσω
τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων,
καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος, εὐαρεστήσω ἐνώ-
πιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΣ΄. 56.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυὶδ εἰς σπηλογρα-
φίαν, ἐν τῷ αὐτῶν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαουλ
εἰς τὸ σπήλαιον.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ
ψυχὴ μου. Καὶ ἐν τῇ σκιά τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιδῶ, ἕως

οὐ παρέλθη ἡ ἀνομία. Κεκραξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν ενεργητήσαντά με. Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τῆς καταπατούντας με. Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀληθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μίση σκυμνῶν ἐκοιμήθην τεταραγμένος. Τίσι ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου. Ὄρουξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐπέπεσον εἰς αὐτόν. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεὸς, ἐτοίμη ἡ καρδία μου ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοὶ ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τῆς οὐρανοῦς, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΥΑΛΜΟΣ ΝΖ. 57.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διασφείρης τῷ Δαυὶδ εἰς σπηλογραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθείας κρίνεται, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρῶς, ἐλάλησαν ψευδῆ. θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τῆ ὄφως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βύσσης τὰ ὦτα αὐτῆς. Ἦτις ἔκείσακουσεται φωνῆς ἐπαδόντων, φαρμακοῦται φαρμακευομένη παρά σοφῶ. Ὁ Θεὸς συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος. Ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον· ἐντενῆ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὐ ἀσθενήσουσιν. Ὅσοι κηρὸς ταχεῖς ἀνταναιρεθήσονται· ἔπεισε πῦρ ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔκείδον τὸν ἥλιον. Πρὸ τῆς συμεῖναι τὰς ἀκάνθιας αὐτῶν τὴν ράμνον, ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὄργῃ καταπίεται αὐτούς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴ-

δη ἐκδίκησιν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Καὶ ἰσὶ ἄνθρωπος· Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτούς ἐν τῇ γῆ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΗ'. 58.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης· Τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὅποτε ἀπίστευτε Σαουλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ ζανατῶσαι αὐτόν.

Ε'ξελού με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με. Ῥῦσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σώσόν με. Ὅτι ὁδὲ ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί. Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἀμαρτία μου, Κύριε· ἀνευ ἀνομίας ἔδραμον, καὶ κατεύθυνα. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε· καὶ σὺ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Πρόσχευε τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη· μὴ ἀποκτείνῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Ἰδοὺ, αὐτοὶ ἀποφθίγγονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσε; Καὶ σὺ, Κύριε, ἐκγελάσεις αὐτούς, ἐξουθενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· ὁ Θεὸς μου, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με. Ὁ Θεὸς μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μὴ ποτε ἐπιλάβωνται τοῦ νόμου σου. Διασκορπίσον αὐτούς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτούς ὁ ὑπερηφανιστής μου, Κύριε. Ἀμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειρῶν αὐτῶν· καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ, ἐν ἔργῃ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπαρξῶσι. Καὶ γνώσονται, ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακώβ, καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγῆναι

ἔσθ' ἂν μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ δὲ ἄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου. Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγῆ μου, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεὸς μου τὸ ἔλεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΘ΄. 59.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησαμένοις· εἰς σταλογραφίαν τῷ Δαυΐδ, εἰς διδαχὴν, ὅποτε ἐνεπίσειε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβαίλ, καὶ ἐπέσρεψεν Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδωμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν Ἀλών, δώδεκα χιλιάδας.

Ο Θεὸς ἀπόσω ἡμᾶς, καὶ καθέλες ἡμᾶς ὠργίσθης, καὶ υἱκετήρησας ἡμᾶς. Συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἴσασαι τὰ σκετῆματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη. Ἐδείξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανώσεως. Ἐδώκας τοῖς φοβουμένοις σε σημεῖωσιν, τῷ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς οὐχίας. Ὅπως ἂν ῥυθῶσιν οἱ ἀγαπῆτοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· Ἀγαλλιάσομαι, καὶ διαμετρήσω Σικίμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλααδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραΐμ πραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεὺς μου, Μωάβ λεθὸς τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὰ ὑπόδημά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περριοχῆς; ἢ τίς ἀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; Ὅχι οὐ ὁ Θεός, ὁ ἀποσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξέλεση ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμειν ἡμῶν; Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαίᾳ σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ Ε΄. 60.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαυΐδ.

Εἰσακούσον ὁ Θεός, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς αἰ ἐκίκραθα,

τῷ ἀκηδίασαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὑψώσας με. Ὁ-
 ἤγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος, ἀπὸ προ-
 σῶπις ἐχθροῦ. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τὰς αἰῶ-
 νας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκίπτῃ τῶν πτερυγῶν σου. Ὅτι σὺ,
 Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς
 δοουμένοις τὸ ὄνομά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλεῶς
 προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτῶ εἰς ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. Δια-
 λευεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τῆ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀληθείαν αὐ-
 τῷ τίς ἐκζητήσει; Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας, ταῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΑ΄. 61

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθαῦμ, ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ὁὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγίσεται ἡ ψυχὴ μου; παρ' αὐτῷ γάρ
 ὁ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ αὐτός Θεός μου, καὶ Σωτήρ
 μου, ἀντιλήπτωρ μου, σὺ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον. Ἔως
 ὅτε ἐπιτίθεισθε ἐπ' ἀνθρώπου; φρονεῦτε πάντες ὑμεῖς, ὡς
 τοίχῳ κεκλιμένῳ, καὶ φραγμῷ ὡσμενῳ. Πλὴν τὴν τιμὴν
 μου ἰβουλεύσαντα ἀπίσασθαι, ἔδραμον ἐν δίψῃ· τῷ στό-
 ματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρᾶντο.
 Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγητι ἡ ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑ-
 πομονή μου. Ὅτι αὐτός Θεός μου, καὶ Σωτήρ μου, ἀντιλή-
 πτωρ μου, σὺ μὴ μεταναστύσω. Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν
 μου, καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θεός τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλ-
 πίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ
 λαῶν, ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ
 Θεός βοηθός ἡμῶν. Πλὴν μάταιοι υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
 φευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγαῖς· τοῦ ἀδικῆσαι
 αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν,
 καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος εἰάν ῥῆθι, μὴ προσ-
 τίθεισθε καρδίαν. Ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός· δύο ταῦτα ἤ-
 κουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ, καὶ σου, Κύριε, τὸ ἔλεος·
 ὅτι σὺ ἀπεδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐταῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ΄. 62.

Τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῆς Ἰουδαίας.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. Ἐδίψῃσι σὲ ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοὶ ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ. Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοὶ, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου, καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινεσοῦσί σε. Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ ἀτίας καὶ πίστῃτος ἐμπληροθῆν ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνεύον σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου· καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσειλεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπεκῶν ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐφφρανήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεπράγη στόμα λαλούντων ἀδίκῃ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΓ΄. 63.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εἰσαύξῃσον, ὁ Θεός, τῆς προσευχῆς μου, ἐν τῷ θέσθαι με πρὸς σὲ ἀπὸ φόβου ἐχθρῶ ἐξέλε τὴν ψυχὴν μου. Σκέπασόν με ἀπὸ συατροφῆς πονηρουμένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν. Οἱ τινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, πρᾶγμα πικρὸν, τὸ κατατοξεύσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον. Ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται· ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν. Διηγῆσαντο τοῦ κρύφαι παγίδα· εἶπον· Τίς ὄψεται αὐτὰς; Ἠ΄επρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις. Προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα· καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός. Βέλος νηπιῶν ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν.

καὶ ἐξηποθένησαν ἐπ' αὐτὴς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτοὺς· καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τῷ Θεῷ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλπει ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ΥΑΛΜΟΣ ΕΔ' 64.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

Ὡς δὲ Ἰερεμίου καὶ Ἰεζικιήλ, καὶ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας, ὅτε ἐμελλον ἐκπορεύεσθαι.

Σαί πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἰσακούσον προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ ἤξει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερδυναμῶσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἴλαση. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περὰ τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾷν. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ· ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται; Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικῆντες τὰ περὰ ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωίας καὶ ἐσπέρας τέρψεις. Ἐπισκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλοῦτισαί αὐτήν. Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὕδατων· ἠτοιμάσας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία. Τὰς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα. Ἐβλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐναιατοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πιδία σε πληθθήσονται πίστης. Πιανθήσονται τὰ ὄφρα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθύνουσι αἶτον· κειράζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ'. 65.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

Αλάλαξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτῷ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πληθί τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἔχθροί σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερὸς ἐν βελαιῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί. Ἐκεῖ εὐφρανθήσομεθα ἐπ' αὐτῷ τῷ θεσπίζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραίνοντες, μὴ ὑψοῦσῃσαν ἐν ἑαυτοῖς. Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεώς αὐτοῦ. Τὸ Σεμίμου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου. Ὅτι ἰδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεὸς· ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργυρίον. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθε θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπέβιβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διήλθωμεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναφυγὴν. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ὡς διέστειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἔλαλθες τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. Ὀλοκαυτώματα μεμυλωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Δεῦτε, ἀκούσατε, καὶ διηγῆσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου. Ἀδικίαν εἰ ἰθεῖωρον ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος. Διὰ τοῦτο εἰσῆκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχὴν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΣ. 66.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ.

Ο Θεὸς οἰκτερήσῃς ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσῃς ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πάσῃ ἐθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσαν σοὶ λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσαν σοὶ λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιασθώσαν ἐθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἐθνη ἐν τῇ γῆ ὀδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσαν σοὶ λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσαν σοὶ λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσῃς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσῃς ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΖ. 67.

Εἰς τὸ τέλος. ᾠδῆς ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Αναστῆτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλείπέτωσαν· ὡς τάκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, αὕτω ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν· ἀγαλλιασθώσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσυνῇ. Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ἀδοποιήσατε τῷ ἐπιθεδνηκτῇ ἐπὶ θυσiam, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἀγαλλιασθε ἐνώπιον αὐτοῦ· ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν. Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς κατοικεῖ μονατρόπως ἐν οἴκῳ. Ἐξάγων πεπειθμένους ἐν ἀνδραγαθίᾳ, ἐμοίως τὰς παραπικραίνοντας, τὰς κατοικῆντας ἐν τάφοις. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τῶν λαῶν σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἦν ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ ἔθνη ἔσταξαν, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ. Βροχὴν ἐκούσασιν ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἠσθήσῃς, αὐτὴ δὲ κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ζῶα σου

κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ ἠτοιμάσας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυναμει πολλῇ. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ᾠραιότητι τοῦ οἴκου διελεύσθαι σκῦλα. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνάμεσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περισερᾶς περιηργυρωμένοι, καὶ τὰ μεταφορεῖα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίῃ. Ἐν τῷ διαστῆλλειν τὸν Ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμῶν. Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον. Ἰνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθησούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾷ ἦν, ἐν τῷ ἀγίῳ. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλωτεύσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόγματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι. Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευθώσας ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου. Πλὴν ὁ Θεός συνθάλασσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριγῶς διαπορευομένων ἐν πλημμυλείαις αὐτῶν. Εἶπε Κύριος· Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. Ὅπως ἂν βαφῆ ὁ πῶς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτῆ. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαί τοῦ Θεοῦ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἀγίῳ. Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπαστριῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Ἐκεῖ Βενιαμὴν μεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰουδα ἠγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλείμ. Ἐντελεῖται ὁ Θεός τῇ δυνάμει σου· δυναμώσου, ὁ Θεός, τὸ πῶς, ὃ κατεργάσω ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ νακῶ σὲ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς θηροῖς τὸ καλάμῳ, ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ. Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους ἔβλουτα· ἤξουσι πρόσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προσφάσει χεῖρα

αὐτῆς τῷ Θεῷ. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἄσατε τῷ Θεῷ, ψά-
λατε τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐπιβεηκότε ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τῆ οὐρανοῦ
κατὰ ἀνατολάς. Ἰδοὺ, δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνά-
μιως. Δότε δόξαν τῷ Θεῷ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέ-
πεια αὐτῆ, καὶ ἡ δύναμις αὐτῆ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμασὸς
ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει
δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ'. 68.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
Ἐνεπάγην εἰς ἴλυν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. Ἦλ-
θον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταγῆς κατεπόντισέ
με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐδραγγίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλι-
πον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.
Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισθῶ-
ντές με δωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκον-
τές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγουν. Ὁ Θεός,
σύ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαι μου ἀ-
πὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυρθείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑ-
πομείνοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων. Μὴδὲ ἐντρα-
πέψαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Ὅτι
ἐνεκά σου ὑπῆνεγκα ὄνειδισμὸν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρό-
σωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου,
καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴ-
κου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε
ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμὸν ἐμοί. Καὶ ἐθήμην τὸ ἐν-
δομά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολὴν. Καὶ
ἐμοῦ ἠδολέσχον οἱ καθήμενοι ἐν πόλει, καὶ εἰς ἐμέ ἔψαλ-
λον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ,
Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἔλεους

σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σώσεν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυθθίην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθύων τῶν ὕδατων. Μὴ με καταποντισάτω καταγίγς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσακουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν δικτηριῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Προσχεῖς τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥύσαι με. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπὴν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίδοντές με· ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπωρία. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐκ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐκ εὔρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά με χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν με ἐπότισάν με ὄξος. Γεννώθη τὴ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθῆνται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὲς σύγκαμψον. Ἐκχίον ἐπ' αὐτούς τὴν ὄργην σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβει αὐτούς. Γεννώθη τὴ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἴστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι ὅν σου ἐπάταξας αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθεσ ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσιλθῆτωσαν ἐν δικαιοσυνῇ σου. Ἐξάλειφθητωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ ἢ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλαδοίτό μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἀρισὶ τῷ Θεῷ ὑπὲρ μύσχον νῆον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλὰς. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Ὅτι εἰσῆκουσε τῶν πικρῶν ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπειθμένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ εὐχοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ

κατακλίσεσθαι ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσεσθαι αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθίξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυΐδ, εἰς ἀνάμνησιν,
εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Δίσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταίσχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυρόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λιγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πέννης· ὁ Θεός, βοηθήσόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ Ο'. 70.

Τῷ Δαυΐδ, ψαλμός τῶν υἱῶν Ἰωναθάδ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Επί σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταίσχυνθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελού με. Κλίνον πρός με τὸ οὖς σου, καὶ σῶσέν με. Γενού μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς τόπον ἄχυρόν τοῦ σῶσαί με. Ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. Ὁ Θεός μου, ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπεμονή μου, Κύριε· Κύριε, ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου. Ἐπὶ σέ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρὸς μου σὺ μου εἶ σκεπαστής. Ἐν σοὶ ἡ ὑμνήσις μου διαπαντός· ὡσεὶ τέρας ἐγενήθη τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταίος. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς

μεγαλοπρέπειάν σου. Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ, λέγοντες· Ὁ Θεὸς ἐγκατέλειπεν αὐτόν· καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος. Ὁ Θεὸς μὲ, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ Θεὸς μὲ, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Αἰσχυρῆτήσωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβαλλόντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχυρὴν καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι. Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπῶ ἐπὶ σέ, καὶ προσβήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰνεσίαν σου. Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου. Ὅτι οὐκ ἔγνων πραγματείας· εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου. Ὁ Θεὸς μου, ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητος μου, καὶ μεχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου. Καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου, ὁ Θεὸς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ἐως αὖ ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου, τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένη. Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου, ὁ Θεός, ἕως τῶν ὑψίστων, ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα· ὁ Θεός, τίς ὅμοιός σοι; Ὅσας ἐδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς· καὶ ἐπιστρέψας ἐξωποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀθύσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με. Ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμέ τὴν μεγαλωσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, ἐκ τῶν ἀθύσων τῆς γῆς, πάλιν ἀνήγαγές με. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀληθειάν σου, ὁ Θεός· ψαλῶ σοι ἐν κιθάρα ὁ ἅγιος τῷ Ἰσραὴλ. Ἀγαλλιᾶσονται τὰ χεῖλη μου ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου, ἢ ἐλυτρώσω. Ἐτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου· ὅταν αἰσχυρῶσι καὶ ἐντροπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΘΑ'. 71.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς Σαλωμών, ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ο Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιο-

σύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαὸν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρίνει τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταθήσεται ὡς νέφος ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῆ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπίπτουν Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χροὺν λειξουσι. Βασιλεῖς θαρσεῖς καὶ ἡῆσοι δῶρα προσάξουσι, βασιλεῖς Ἀραβῶν καὶ Σαδὰ δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρύσσατο πτωχὸν ἐκ δυναίτου, καὶ πένητα, ᾧ οὐχ ἠπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τοκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἐντιμὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζησεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσευξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ἔθνη τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἀκρῶν τῶν ὄρων· υπεραρθῆσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθησουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χορτὸς τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογηταῖον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΒ'. 72.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ υἱοῦ Ἰεσσαί.
Ψαλμὸς τῷ Ἀσαφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

Ος ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθείαι τῆ καρδίᾳ.
Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγου ἐξε-
χυθῆν τὰ διαβήματά μου. Ὅτι ἐζήλωσε ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις,
εἰρήνην ἀμαρτωλῶν Ψευρῶν. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάευσις ἐν
τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερίωμα ἐν τῇ μαστιγι αὐτῶν. Ἐν
κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστι-
γωθήσονται. Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐ-
τῶν εἰς τέλος, περιεβαλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν.
Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στίατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διήλθον εἰς
διάθεσιν καρδίας. Δεινοῦθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ,
ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν. Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στό-
μα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ
τοῦτο ἐπιστρέφει ὁ λαὸς μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις
εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον· Πῶς ἔγνω ὁ Θεός· καὶ
εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ; Ἰδοὺ, οὗτοι οἱ ἀμαρτωλοὶ,
καὶ εὐθηνούντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχεον πλοῦτου. Καὶ εἶ-
πα· Ἄρα ματαίως ἰδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνψά-
μην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου. Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγω-
μένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρῶτας.
Εἰ ἔλεγον· Δειγησομαι οὕτως ἰδοὺ, τῆ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου
ἠσυνθέτηκα. Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γινῶναι, τοῦτο κόπος ἐστὶν
ἐνώπιόν μου. Ἔως οὐ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ,
καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν. Πλὴν διὰ τὰς ἀσελίετας
αὐτῶν, ἔθου αὐτοῖς κακά· κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆ-
ναι. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἕξαπινα; ἐξέλιπον, ἀπώλον-
το, διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ὡσεὶ ἐνύπμιον ἐξεγερομένου,
Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις. Ὅτι
ἕξακῶθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλαιώθησαν· καὶ γὰρ
ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνω. Κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ
σοὶ· καὶ γὰρ διαπαντός μετὰ σοῦ. Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς

δεξιᾶς μου, καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με. Τί γὰρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ; καὶ παρά σέ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου, ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται· ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστίν, κτίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου, τοῦ ἐξαγγεῖλαι με πάσας τὰς αἰτίσεις σε, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΓ'. 73.

Συνείσεως τῷ Ἀσάφ.

Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπόσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σε ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σε, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου ὄρος Σιών τοῦτο, ὁ κατεσκῆνωσας ἐν αὐτῷ. Ἐπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρός ἐν τῷ ἀγίῳ σου. Καὶ ἀνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σε. Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἐξοδὸν ὑπεράνω. Ὡς ἐν ὄρυμῳ ξύλων, ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐν πελέκει καὶ λαξιυτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πορὶ τὸ ἀγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβηλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἰ συγγίνεται αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· Δεῦτε, καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτάς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδαμεν, ἕκ ἔστιν ἐτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς ἔγνωσεται ἐτι. Ἔως ποτε, ὁ Θεός, ὄνειδει ὁ ἐχθρός, παρεξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἰνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσῳ τοῦ κόλπου σε εἰς τέλος; Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος,

ἰδῶκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς ταῖς Αἰθίοφι. Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, οὐ ἐξήρανας ποταμούς· Ἡθάρ. Σὺ εἶσιν ἡ ἡμέρα, καὶ σῆεσιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ἔργα τῆς γῆς· Ἄβραμ καὶ Ἰσραὴλ, οὐ ἐπλασας αὐτά. Μνησθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομα σου. Μὴ παραδῶς τοῖς θνητοῖς ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἰκον ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος, πτωχὸς καὶ πένθης αἰνέσουσι τὸ ὄνομα σου. Ἀνάστα, ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου, μνησθητι τοῦ ὠνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἢ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΔ' 74.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, ψαλμὸς ὁδῆς τῷ Ἀσάφ.

Εξομολογησάμενά σοι, ὁ Θεός, ἐξομολογησάμενά σοι, καὶ ἐπικαλεσάμενά τὸ ὄνομα σου. Διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ. Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς σκύλους αὐτῆς. Εἶπα ταῖς παρανομούσαι· Μὴ παρανομεῖτε, καὶ ταῖς ἀμαρτάνουσαι, Μὴ ὑψέτε κέρας. Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τὸ Θεοῦ ἀδικίαν. Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ θυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὄρεων· ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστίν. Τοῦτον ταπεινοί, καὶ τοῦτον ὑψοί· ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου οἴνου ἀκράτου, πλήρες κεράσματος. Καὶ ἐκλινεν ἐκ τούτου εἰς τούτο, πλὴν ὁ πρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη, πίνονται πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς. Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΕ'. 75.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ,
ὡδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὄπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Φωτίζεις σὺ θάυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰώνιων· ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ. Ὑπνωσαν ὕπνου αὐτῶν, καὶ οὐκ εὔρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τῆς πλείου ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, ὁ Θεός Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιδεδηκότες τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι, ἀπὸ τότε ἢ ὀργῆος; Ἐκ τῆς ἔρανος ἠκτίσας κρίσιν· γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠσούχασεν. Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν, τοῦ σῶσαι πάντας τῆς πρᾶξις τῆς γῆς. Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι, καὶ ἐγκαταλείμμα ἐνθυμίας ἐορτάσει σοι. Εὐχάσθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλω αὐτῆ οἴσουσι ὄψρα. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρημένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρά τοις βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΣ'. 76.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθῆμ, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Φωνῆ με πρὸ Κυρίου ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέειπες μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεόν ἐξέζητήσα, ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνύνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου· ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην, ἠδολέσχουσα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακᾶς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τῆ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἥ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεισε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Μὴ ἐπιλήσει

ται τοῦ οἰκτερῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτῆ τοὺς οἰκτεριμὰς αὐτῆ; Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὐτῆ ἢ ὀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τῆ Ὑψίστης. Ἐμνησθην τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεός μέγας, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; οὐ εἶ ὁ Θεός ὁ παίων θαυμασία. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. Εἶδοσαν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσαν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλήθος ἡχῆς ὑδάτων, φωνὴ ἔδωκαν αἱ νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται· φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. Ἐφαναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη, καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἔχη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὀδήγησας ὡς πρόβατα τοῦ λαοῦ σου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΥΑΛΜΟΣ ΟΖ'. 77.

Ἀρμονίως Ἱερῆς μελιχδέα ᾠσματα Δαυὶδ.
Συνέσεις τῷ Ἀσάφ.

Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθιγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. Ὅσα ἠκούσαμεν, καὶ ἐγνώμεν αὐτὰ, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν, εἰς γενεὰν ἑτέρα. Ἀπαγγέλλοντες τὰς ἀνιέσεις τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμασία αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε. Καὶ ἀνίστησι μαρτύριον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ. Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱαῖς αὐτῶν, ὅπως ἂν γινῶ γενεὰ ἑτέρα. Τίσι οἱ τεθησάμενοι, καὶ ἀναθήσονται καὶ ἀπαγγέλλειν αὐτὰ τοῖς υἱαῖς αὐ-

τῶν Ἰνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάβωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολαῖς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Ἰνα μὴ γένωνται, ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὴ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα. Γενεὰ, ἣτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Υἱοὶ Ἑβραῖμ ἐντεινόντες καὶ βάλλοντες τόξοις, ἐπράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠδουλήθησαν πορεύεσθαι. Καὶ ἐπιλάβοντο τῶν εὐργεσιῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυμασιῶν αὐτῆς, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς. Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμασία, ἐν γῆ Αἴγυπτος, ἐν πεδίῳ Τάνεως. Διέρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἄσκον. Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφελῇ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός. Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμὸς ὕδατα. Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἀμαρτάνειν αὐτῷ, παρεπίκραναν τὸν Ὑψιστοῦ ἐν ἀνδρῷ. Καὶ ἐξεπέρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν. Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπον· Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ; Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύησεν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροὶ κατεκλύσθησαν. Μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι, ἢ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ; Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος, καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἠλπίσαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Καὶ ἐντείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξε. Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἰδῶκεν αὐτοῖς. Ἄρτον Ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πληρομονίην. Ἀπῆρε ὕψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίθα. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας, καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πέτεινά πτερωτά. Καὶ ἐπέπεσον ἐν μίσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνοματίων αὐτῶν. Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν

αὐτῶν ἠνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν· Ἐτι τῆς βρώσεως οὐσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀργῆ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς· Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τῆ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν. Ἐν πᾶσι τούτοις ἠμάρταν ἐτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ· Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς· Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτησαν αὐτὸν, καὶ ἐπίστρεφον, καὶ ὤρριζον πρὸς τὸν Θεόν· Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς Ὑψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι· Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσει αὐτῶν ἐψύσαντο αὐτῷ· Ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπισώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτῆ· Αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτιρῶν, καὶ ἰλάσκειται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ· Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαῶσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ· Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον, καὶ οὐκ ἐπιστρέφον· Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ; παρώρρισαν αὐτὸν ἐν γῆ ἀνύδρῳ; Καὶ ἐπέσρεψαν καὶ ἐπέρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἅγιον τῆ Ἰσραὴλ παρώξουναν· Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτὰς ἐκ χειρὸς θλιβόντος· Ὡς ἐθετο ἐν Αἴγυπτῳ τὰ σημεῖα αὐτῆς, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πιδίῳ Ἰάνεως· Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ὄμβρηματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν· Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτούς κυνέμιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς· Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρουαίῃ τοὺς καρπούς αὐτῶν, καὶ τοὺς πόνοους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι· Ἀπέκτεινεν ἐν χαλαζῇ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ ταῖς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχυν· Καὶ παρέδωκεν εἰς χαλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν τῷ πυρί· Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτούς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν, ἀποστολὴν δὲ ἀγγέλων πονηρῶν· Ὁδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτῆ καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε· Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότεκον ἐν γῆ Αἴγυπτῳ ἀ-

παρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν, ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποιμνιον ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο, ὃ ἐκτίσαστο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχολίῳ κληροδοσίας. Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασι αὐτῶν τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπίρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο. Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλοπιτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν. Ἦκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεΐδε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἀπόσαστο τὴ σκηνὴν Σελὼμ, σκηνώμα, ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις. Καὶ παρέδωκεν εἰς ἀίχμαλωσίαν τὴν ἰσχύον αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ὑπερεΐδε. Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπειθήθησαν. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ γῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς κεραιπαλῆκῶς ἐξ οἴνου. Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπόσαστο τὸ σκηνώμα Γωσὴφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραϊμ οὐκ ἐξελέξατο. Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών, ὃ ἠγάπησε. Καὶ ἠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὴ ἀγίασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτῶν, καὶ ἀνέλαβεν αὐτόν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων, ἐξόπισθεν τῶν λογενομένων ἔλαβεν αὐτόν. Ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δῆλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. Καὶ ἐποίμανεν αὐτῶς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς συνείσεσι τῶν χειρῶν αὐτῶν ὠδήγησεν αὐτῶς.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΘ΄. 78.

Τῷ Ἀσάφ.

Ο Θεός, ἤλθουσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Ἔθεντο Ἱερουσαλήμ ὡς ἐπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ Σησημαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὀστέων σου τοῖς Σηριταῖς τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλω Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μωκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλω ἡμῶν. Ἔως πότε, Κύριε, ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῦλός σου; ἔκχεσον τὴν ἔργην σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτῆ κρήμωσαν. Μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιριστοὶ σε, Κύριε, ὅτι ἐπτώχευσάμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου· Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἐλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Μὴ ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· Πᾶς ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου· εἰσελθίτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων. Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ἐνειδίον αὐτῶν, ὃν ἐνειδίσαίν σε, Κύριε. Ἡμεῖς δὲ λαὸς σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου· ἀνθρομολογήσομεθά σοι, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἰνεσίαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΘ΄. 79.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

Ο ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουδὶμ, ἐμφάνητι

ἐναντίον Ἐφραϊμ, καὶ Βενιαμίν, καὶ Μανασσῆ. Ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. Ὁ Θεός, ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπον σου, καὶ σωθήσομεθα. Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ἕως ποῦτε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου; Ὑψοίμετες ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ; Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαὺν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτηρίσασαν ἡμᾶς. Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθήσομεθα. Ἀμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτήν. Ὀδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ρίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσες τὴν γῆν. Ἐκαλυψεν ἄρη ἡ σκιά αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ. Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς. Ἰνατί καθίλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτήν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν; Ἐλυμνησεν αὐτήν ὕς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν. Ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ἐπέσρεψον δὴ, καὶ ἐπίδωσον ἐξ οὐρανόθεν καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἀμπελὸν ταύτην. Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαρμένη ἄπο ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται. Γενθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Καὶ ἢ μὴ ἀποψῶμεν ἀπὸ σὲ ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλισόμεθα. Κύριε, ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ἐπέσρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθήσομεθα.

ΨΑΛΜΟΣ Π'. 80.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληυῶν, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Δάβετε ψαλμὸν, καὶ ὀδοῦτε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας. Σαλπείσατε ἐν νεομηνία σάλπιγγι, ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἐορτῆς ἡμῶν. Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσ-

ραήλ ἔβη, καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτὸν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν. Ἀπέβησεν ἀπο ἀρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδόσλευσαν. Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρύσαμήνη σε, ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταγίγδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. Ἄκουσον, λαός μου, καὶ διαμαρτύρομαι σοι· Ἰσραήλ, ἐὰν ἀκούσης μου, οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἀλλοτρίῳ. Ἐγὼ γὰρ εἶμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραήλ οὐ προσέσχε μοι. Καὶ ἐξ-ἀπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραήλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη. Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπεινώσω, καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου. Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐφύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυρᾶς, καὶ ἐκ πέτρας μελί· ἐχέρτασεν αὐτούς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΑ΄. 81.

Τῷ Ἀσάφ.

Ο Θεὸς ἔστιν ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ θε-θεοῦ διακρινεῖ. Ἔως ποτε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε; Κρίνατε ἄφανῶ καὶ πτωχῷ, ταπεινῶν καὶ πένητα δικαιώσατε. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διακορεῦνται, παλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἔστε, καὶ υἱοὶ Ἵψίστου πάντες. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς πενθῶν ἀρχόντων πίπτετε. Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνων τὴν γῆν, ὅτι οὐ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΒ'. 82.

Ῥδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσαφ.

Ο Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦσαν κεφαλὴν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου καταπραυνούργησαντο γνώμη, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν αγίων σου. Εἶπαν· Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἐτι. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμοιοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ σοῦ διαβήκην διεβητο, τὰ σκηνώματα τῶν Ἰθρυαίων, καὶ οἱ Ἰσμαηλίται. Μωᾶβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ, Γεβαὶ, καὶ Ἀμμων, καὶ Ἀμαλῆκ, ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον. Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ σύμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Ἀώτ. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ, καὶ τῷ Σισάρα, ὡς τῷ Ἰαβεὶμ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισσῶν. Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδῶρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῆ. Θεοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὀρηθ, καὶ Ζηθ, καὶ Ζεδεὶ, καὶ Σαλμανῆν. Πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, οἳ τινες εἶπον· Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός μου, δοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. Ὡσεὶ πῦρ, ὃ διαπλέξει δρυμὸν, ὡσεὶ φλόξ, ἢ κατακαύσει ὄρη. Οὕτω καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταγιδίσει, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτοὺς. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζήτησους τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ ἀπολέσθωσαν. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, οὐ μόνος Ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ'. 83.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ος ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιθεὶ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αυλὰς τοῦ Κυρίου. Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλίασαντο ἐπὶ Θεόν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τριγῶν

νοσσιὰν ἑαυτῆ, αὐ θῆσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιασθη-
 ριά σου, Κύριε, τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός
 μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τὰς αἰῶ-
 νας τῶν αἰῶνων ἀνέσπασε. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐδὶν ἀντίλη-
 ψις αὐτῷ παρὰ σὲ ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο,
 εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπου, ὃν ἔθετο.
 Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν πορεύονται ἐκ δυ-
 νάμιως εἰς δύναμιν, ὁφθήσεται ὁ Θεός τῶν θεῶν ἐν Σιών.
 Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, εἰσακούσθη τῆς προσευχῆς μου,
 ἐνώτισαι, ὁ Θεός Ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός,
 καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τῆ χρισῶ σκ. Ὅτι κρίσιμων
 ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμην
 παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν
 με, ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγα-
 πᾶ Κύριος, ὁ Θεός χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος οὐ στερή-
 σει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε, ὁ Θεός
 τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ'. 84.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ευδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν ἀίχμαλω-
 σίαν Ἰακώβ. Ἀρῆκας τὰς ἀνεμίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας
 πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν
 σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεψον ἡ-
 μᾶς, ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπέστρεψον τὸν θυ-
 μόν σου ἀφ' ἡμῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἔργισθῆς ἡμῖν; ἢ
 διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ Θεός, συ-
 ἐπίστρεψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου ἐφραυνθήσεται
 ἐπὶ σοί. Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν
 σου δώης ἡμῖν. Ἀκούσμαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ
 Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰς
 ἁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐ-
 τόν. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ
 τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἐλεος καὶ ἀλή-
 θεια συνήτησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καταβλήσαν. Ἀ

ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
διέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρησιμότητα, καὶ ἡ γῆ
πρῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ
προσπεύσεται, καὶ θῆσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΥΑΛΜΟΣ ΠΕ'. 85.

Προσευχὴ τῷ Δαυὶδ.

Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτω-
χὸς καὶ πένης εἰμί ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιὸς
εἰμι· σῶσον τὸν δαυλὸν σου, ὁ Θεὸς μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ
σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κικροῦμαι ἔλην τὴν
ἡμέραν· εὐφράνεν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ
ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπεικὴς
καὶ πολυελεὸς πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύ-
ριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεησεὸς
μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκου-
σάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔ-
στι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἔξου-
σι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι
τὸ ὄνομα σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ
εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησον με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πο-
ρεύσεμαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ
φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σε. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς
μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἔρρύσω τὴν ψυ-
χὴν μου ἐξ ἄβου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανε-
στησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταίων ἐξήτησαν τὴν ψυ-
χὴν μου, καὶ σὺ προσθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύ-
ριε, ὁ Θεός μου, οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ
πολυελεὸς καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν
με· ὅς ἐκ τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱόν σου.

τῆς παιδείας σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν,
καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ,
Κύριε, ἐδοθήσασ μοι, καὶ παρεκαλέσασ με.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΣ'. 86.

Τοῖς υἱοῖς Κορέ, ψαλμός ᾠδῆς.

Οὐ Σεμέλιοι αὐτῆ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος
τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδο-
ξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τῆ Θεοῦ. Μνησθήσομαι
Ραὰβ, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γνωσκέσι με. Καὶ ἰδὲ ἀλλόφυ-
λοι, καὶ Τύροι, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν, οὗτοι ἐγεννήθησαν
ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν
αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐβεβελώσεν αὐτήν ὁ Ὑψιστος. Κύριος διη-
γήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τέτων, τῶν γεγεννημέ-
νων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. 87.

Ὡδῆ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορέ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαελὶθ, τοῦ
ἀποκριθῆναι λόγον· συνέσεως Αἰθαμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ
ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ
μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη
κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε. Προ-
ελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη
ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀδοθήτος, ἐν νεκροῖς ἑλεύθερος. Ὡσεὶ τραυμα-
τῆαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθη ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ
τῆς χειρὸς σου ἀπίσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ
ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιά θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπιστηρίχθη ὁ
 θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμοὺς σου ἐπήγαγες ἐπ'
ἐμέ. Ἐμάκρυνας τὰς γνωστοὺς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέ-
λυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθη, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλ-
μοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κε-
ριε, ὄλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου. Μ

τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμασία; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσουσά σοι; Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμασιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιληλησμένη; Καγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προσευχὴ μου προσθάσει σε. Ἰνατί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὕψωθεις δέ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὄλην τὴν ἡμέραν περισόχον με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμὲ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΗ'. 88.

Συνέσεως Αἰθάρ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Τὰ ἔλιθ' σε, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομοι. Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἀπαγγεῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεός οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὡμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου· ἕως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεάν καὶ γενεάν τὸν θρόνον σου. Ἐξομολογήσουσιν οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμασιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. Ὅτι τις ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τις ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἰοῖς Θεοῦ; Ὁ Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τὰς περικύκλω αὐτοῦ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίός σοι; δυνατὸς εἶ, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλω σου. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κρατοῦς τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάβαν τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις. Σὺ ἐταπεινώσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς σὺ ἐβιμελίωσας· τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θαλάσσαν σὺ ἐκτίσας.

Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται· σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας. Κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὑψώσῃτω ἡ δεξιὰ σου· δικαιοσύνη καὶ κρίμα, ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου. Ἐλεός καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου· μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμὸν. Κύριε, ἐν τῷ φωτί τοῦ προσώπου σου περιεύονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται. Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ υἰοκρατίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλείως ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας ἐν ὄρασι τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας· Ἐθέμητι βοήθειαν ἐπὶ θανάτῳ, ὑψώσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Ἐύρον Δαυὶδ τὸν δευλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν. Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας εὐπροσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκέψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισούντας αὐτόν τροπώσωμαι. Καὶ ἡ ἀληθεία μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. Καὶ θύσωμαι ἐν θαλάσῃ χεὶρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιάν αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπικαλεῖται με· Πατήρ μου εἶ σὺ, Θεὸς μου, καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. Καγὼ πρωτότοκον θύσωμαι αὐτόν, ὑψηλὴν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω, αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. Καὶ θύσωμαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασι μου μὴ πορευθῶσιν. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μὴ φυλάξωσιν. Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἀδικίας αὐτῶν. Τὸ δὲ ἔλεός μου εὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' εὐ μὴ σδίκησω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μὲν. Οὐδ' εὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου εὐ μὴ ἀβητήσω. Ἀπαξ ὤμωσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυίδ ψύσωμαι τὸ σπέρμα

αυτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ. Καὶ ὁ Ἔρνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίου μου, καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Σὺ δὲ ἀπίσω καὶ ἐξουδένωσας. ἀνεβάλου τὸν χριστὸν σου. Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβιβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἀγίασμα αὐτοῦ. Καθίηλεις πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὄχυράματα αὐτοῦ θειλίαν. Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διεδοῦσντες ὀδόν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτῆ. Ὑψώσας τὴν δεξιάν των Ἐλιθόντων αὐτὸν, εὐφρανας πάντας τῆς ἐχθροῦς αὐτοῦ. Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτῆ. καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, τὸν Ἔρνον αὐτῆ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας. Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατέχευας αὐτοῦ αἰσχύνην. Ἔως πότε, Κύριε, ἀποστρέψῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὄργή σου; Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις· μὴ γάρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς των ἀνθρώπων; Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐκ ὀφεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄθου. Πού εἰσὶ τὰ ἐλέησ τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου; Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ὀνειδισμοῦ των δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν. Οὗ ὀνειδίσαν οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, οὗ ὀνειδίσαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου. Εὐλογητός Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο! Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ'. 89.

Προσιευχή Μωϋσῆ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν αἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τῆ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀποστρέψῃς ἀνθρώπον εἰς ταπεινώσιν, καὶ εἶπας· Ἐπιστρέψατε υἱοὶ των ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σε, Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθῆς, ἥτις διεῖλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρῶτ' ὡσεὶ χλόη παρῆ-

Σοί. Τὸ πρῶτ' ἀνθήσαι καὶ παρέλθαι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσει, σκληρυνθεῖη καὶ ξηρανθεῖη. Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελίτων· αἱ ἡμέραι τῶν ἑτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη. Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος. Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμησάσθαι; Τὴν δεξιάν σου οὕτω γινώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον, Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀν' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σε, καὶ ὀδήγησον τὰς υἱὰς αὐτῶν. Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης Κυρίου τῶ Θεῶ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθουν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθουν.

ΨΑΛΜΟΣ Ψ'. 90.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκίπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτω μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου παραχῶδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπως κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βίλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημερινοῦ. Παιεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χελίας, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν

σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἔγγιει. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ᾄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστὸν ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἔγγιει ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σῆ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισαι, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκίπασω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκραξεται πρὸς με, καὶ ἑπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελεύσομαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεψία.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ 94. 91.

Ψαλμὸς ᾠδῆς, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρα. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν ταῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, ἀφόδρα ἐθαυμάθησαν οἱ διαλογισμοί σου. Ἄνθρωποι ἄφρων οὐ γινώσκεται, καὶ ἀσύνητος οὐ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὡσεὶ χέριτον, καὶ διεκύψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸ δὲ ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκίρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι. Καὶ ἐπιείθειν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς

ἐπαντασμένοις ἐπ' ἐμὲ ποιηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.
 Δίκαιος ὡς φοῖβηξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ
 πληθυνθήσεται. Περωτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς
 αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξαυθήσουσιν. Ἐτεὶ πληθυνθήσονται
 ἐν γῆσιν πίονι; καὶ εὐπαθαῦντες ἴσονται τὰ ἀναγγεῖλαι. Ὅτι
 εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΨΒ. 92.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Προσαββάτου, ὅτε κατώκιστο ἡ γῆ
 αἶνος ὡδῆς τῷ Δαυὶδ.

Ο Κύριος ἔθαλίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
 Κύριος δύναμιν, καὶ περιζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερίωσεν τὴν
 αἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἐταμος ὁ ἔρπονός σου
 ἀπὸ τότε, ἀπὸ τῆς αἰῶνος αὐτῆς. Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε,
 ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπι-
 τριψεῖς αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ
 μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης. Θαυμαστός ἐν ὑψηλαῖς ὁ Κύ-
 ριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστάθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
 πρέπει ἄγκασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΨΓ΄. 93.

Τῷ Δαυὶδ, τετράδι· Σαββάτου.

Θεὸς ἐκδικήσῃ Κύριος· Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάζε-
 το. Ὑψώθητι, ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑ-
 περηφάνοις. Ἔως ποτε ἀμαρτωλοὶ, Κύριε, ἕως ποτε ἀμαρτω-
 λοὶ καυχῆσονται; Φθίγγονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλή-
 σουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; Τὸν λαόν σου, Κύ-
 ριε, ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν. Χή-
 ραν καὶ ὄρφανόν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόβησαν. Καὶ
 εἶπον; Οὐκ ὄφεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
 Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ· καὶ μωροὶ, ποτε φρονήσατε.
 Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν
 οὐχὶ κατανοεῖ; Ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων

ἄνθρωπον γινώσκῃ; Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς, Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν. Τοῦ πραῦναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὐ ὀρυγῇ τῷ ἀμαρτωλῷ βόθρος. Ὅτι οὐκ ἀπόσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει. Ἔως οὐ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρουμένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν; Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέν μοι, παραβραχὺ παρώκησε τῷ ἄδῃ ἡ ψυχή μου. Εἰ ἔλεγον· Σεισάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐβοήθει μοι. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σε εὐφράναν τὴν ψυχήν μου. Μὴ συμπροσέσωσέν σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσωσεν κόπον ἐπὶ πρόσταγμα. Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίᾳ, καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάσονται. Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεὸς μου εἰς βοηθὸν ἰλπίδος μου. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιῇ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 4Δ'. 94.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς, ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὅτι ἐν τῇ χερὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρίων αὐτοῦ εἰσιν. Ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλάσαν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπίσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐκκαὶντικὸν Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ. Σήμερον, εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ

σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν. Ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Οὐ ἐπίρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἰδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπα· Ἄει πλανῶνται τῇ καρδίᾳ. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, οὐκ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ 4Ε'. 95.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ, ὅτι ὁ οἶκος ᾠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ὅτι μέγας Κύριος, καὶ αἰνετός σφόδρα· φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς. Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν θαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν. Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. Ἄρατε θυσίας, καὶ ἱεπορευεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ. Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἰθασίλευσε. Καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· χαρῆσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τότε ἀγαλλιᾶσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἄρμου ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 45. 96.

Τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἡ γῆ αὐτῷ ἀπεκαθίστατο·
ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί. Νεφέλη καὶ γρόφος κύκλω αὐτοῦ· δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ φλογεῖ κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἐφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἴκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκθησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς. Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνῆντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ· ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών. Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε. Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρά· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν δαίμων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ρύσεται αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθείῃσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 4Ζ. 97.

Τῷ Δαυὶδ.

Ασάτε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστά ἐποίησεν ὁ Κύριος. Ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίον ὁ ἄγιος αὐτοῦ. Ἐγνώρισεν Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίου τῶν ἐθνῶν ἀπέκαλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἰλίου αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. Εἶδον πάντα τὰ πειράτα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα,

ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλμῶ, ἐν σαλπιγγίν ἐλάταις, καὶ φωνῇ σαλπιγγος κερατίνης. Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Κυρίου· σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Ποταμοὶ κροτήσουσι χεῖρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἦκει κρίναι τὴν γῆν. Κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαὸς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜΟΣ 48'. 98.

Τῷ Δαυὶδ.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερσὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. Κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοδερὸν καὶ ἁγίον ἐστὶ, καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ ἵπτοίμασας εὐθύτητας· κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ εἰποίησας. Ὑψῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρῶν ἐν τοῖς Γεριϋσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπικαλοῦντο τοῦ Κυρίου, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν· ἐν στυλῷ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. Ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προσταγήματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ Θεός, σὺ εὐλάτος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. Ὑψῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτῶ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 48'. 99.

Τῷ Δαυὶδ, εἰς ἐξομολόγησιν.

Αλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. Εἰσελθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει· γινώτε, ὅτι Κύριος αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς εἰποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς. Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτῶ, καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ· εἰσελθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλάς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις ἐξομολογεῖσθαι αὐτῷ. Δίσειτε τὸ ὄ-

νομα αὐτοῦ, ὅτι χρηστὸς Κύριος· εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ'. 100.

Τῷ Δαυίδ.

Ελεος καὶ κρίσιν ἄσμαι σοι, Κύριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· ποτε ἤξεις πρὸς με, Διεπορευόμενῃ ἐν ἀκακία καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προετιθέμενῃ πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιούντας παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολληθῆ μοι καρδία σκαμβῆ, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάβρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίδωκον. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδία, τούτῳ οὐ συνήθιον. Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει. Οὐ κατῶκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἀδίκῃ οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρῶτας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 101.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ἔστιν ἀκηδιάση, καὶ ἐναντίου Κυρίου ἐκχέη τὴν δάσιν αὐτοῦ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἔλθῃτω. Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἡ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου. Ἐν ἡ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσωμαι σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρυγῆσαν. Ἐπλήτην ὡσεὶ χάρτος, καὶ ἐξηράκην.

Ὡς ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπιλαβόμεν τῷ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὄστούν μου τῇ
 σαρκί μου Ὡμοιώθη πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθη ὡσεὶ νυ-
 κτικόραξ ἐν οἴκεπέδῳ. Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς εὐρ-
 ζίου μονάζων ἐπὶ θώματος. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδίζον
 με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνου.
 Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ
 κλαυθμοῦ ἐκίρουν. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ
 θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ
 σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηρανθῆν. Σὺ δέ, Κύ-
 ριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν
 καὶ γενεάν. Σὺ ἀναστάς οἴκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς
 τοῦ οἴκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ
 δοῦλοι σου ταυς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χῶν αὐτῆς οἴκτειρή-
 σουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ
 πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἴκοδομή-
 σει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. Ἐ-
 πέδραψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδέ-
 νωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὐτῇ εἰς γενεάν ἑτέραν,
 καὶ λαῖς, ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον. Ὅτι ἐξέκυψεν
 ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέ-
 βλεψε. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τῷ
 λῦσαι τῶς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι, ἐν
 Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσα-
 λὴμ. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς
 τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὀδῷ ἰσχύος
 αὐτοῦ· Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν με ἀναγγεῖλόν μοι. Μὴ
 ἀναγάγῃς με ἐν ἡμέραις ἡμερῶν με· ἐν γενεᾷ γενεῶν, τὰ ἔτη
 σε. Κατ' ἀρχῆς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐβριμλίωσας, καὶ ἔργα
 τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ
 διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. Καὶ
 ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ
 ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Οἱ υἱοὶ τῶν
 δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν
 αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Τῷ Δαυὶδ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου
 τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
 καὶ μὴ ἐπιλαθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν
 εὐὶλατεῦντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας
 τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρώμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σε, τὸν
 στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα
 ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ
 ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶ-
 σι, τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισαι τὰς ὁδούς αὐτοῦ τῷ Μωϋ-
 σῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ Σιλημ
 ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος
 ὀργισθήσεται, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
 μίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐ
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ
 γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος
 νους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσι ἀνατολαὶ ἀπο σινο-
 μακρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖρει πα-
 τὴρ υἱούς, ὠκτεῖρησαι Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι
 αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν. Ἄν-
 θρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀ-
 γροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διεῖπθεν ἐν αὐτῷ, καὶ
 οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ
 δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, ἐπὶ
 υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ με-
 μνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τῆ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος
 ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία
 αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
 Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ,
 τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν
 Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτῆ, οἱ ποι-
 οῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ

ἔργα αὐτῆ, ἐν παντί τόπῳ τῆς διαπορείας αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ' 103.

Τῷ Δαυὶδ, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ανστασίας.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε, ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα. Ἐξομολόγηται καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείλων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δερρῖν· ὁ σπλαγχνισμὸς ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτῆ. Ὁ τιθεὶς νίφη τὴν ἐπίβασιν αὐτῆ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τῆς Ἀγγέλων αὐτῆ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆ πρὸς φλόγα. Ὁ Σιμιλιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, καὶ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον ἐκτετατῆται ἐπὶ τῶν ὀρίων στήσονται ὕδατα. Ἀπόρρηται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς αὐτῆς διελεῖσονται, καὶ καταβαίνοσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὅριον ἔθου, ὃ ἐ παρελεύσονται, εἰς τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν τῶν ὀρίων διελεύσονται ὕδατα. Ποτίσῃσι ἀγροῦ, προσδέξονται ἐναγροὶ εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐκτετατῆται τὸ πτερυγίον τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσῃ, ἐκ μέσων τῶν πετρῶν. θώσῃσι φωνῆν. Πατίξων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτῆ ἀπὸ καρπῆ τῶν ἔργων σου χερτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξαναστέλλων χέρτων τοῖς κτήνεσι, καὶ γλῶσσαν τῆ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῶσαι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζῃ. Χερτασθήσονται τὰ ξύλα τῆ πεδίου, αἱ κέδροι τῆ Λιβάνου, ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσιούσονται· τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλά ταῖς ἐλάτοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἐγνω τὴν ὅσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νῆξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρόμενοι τῆ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν

αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς
 μανδράς αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ
 τὸ ἔργον αὐτῆ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτῆ ἕως ἰσπερας. Ὡς
 ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας·
 ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη
 καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετα, ὧν ἕκ ἕστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ
 μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, θράκων ἕτος, ὅν
 ἐπλασας, ἐμπαΐζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δέξαι
 τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σε αὐτοῖς, συλλέξου·
 ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πληθήσονται
 χρηστότητος. Ἀποστρέψαντος δὲ σε τὸ πρόσωπον, ταραχθή-
 σονται· ἀντανεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς
 τὸν χυὸν αὐτῶν ἐπιστρέψουσι. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου,
 καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινίεις, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 Ἡ τῶ ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὰς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος
 ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπίδλεπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν
 αὐτὴν τρέμειν, ὃ ἀπόρμενος τῶν ὄρειων, καὶ καπνίζονται.
 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχει.
 Ἡ δουθεῖα αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
 Κυρίῳ. Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι,
 ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῖς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
 Δεῖξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΔ'. 104.

Ἀλληλουῖα.

Εξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐ-
 τοῦ, ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτῆ. Ἄσατε αὐ-
 τῷ, καὶ ψάλατε αὐτῷ διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμασία αὐ-
 τοῦ. Ἐπαινέσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθή-
 τω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον. Ζητήσατε τὸν Κύριον
 καὶ κραταιωθήτε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.
 Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐ-
 τοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτῆ. Σπέρμα Ἀβραάμ
 δούλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς Κύριος ὁ

Θεός ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου τοῦ ἐνετείλατο εἰς γελίας γενεάς. Ὅν ὀνείθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. Λέγων· Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχεῖνισμα κληρονομίας ὑμῶν. Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς τῷ ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. Καὶ διήλθεν ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς, καὶ ἤλεξε ἐπὶ αὐτῶν βασιλεῖς. Μὴ ἀπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύσθε. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν. Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δούλον ἐπράβη Ἰωσήφ. Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διήλθεν ἡ φυγὴ αὐτοῦ, μέχρι τοῦ ἔλθειν τὸν λόγον αὐτῆ. Τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν· ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Κατέστησεν αὐτόν κύριον τοῦ οἴκου αὐτῆ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ. Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτῆ ὡς αὐτόν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίαι. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῆ Χαμ. Καὶ ἠύξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταιώσεν αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐτῆ. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν, τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δεύλοισι αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δούλου αὐτοῦ, Ἀάρων, ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τὲς λόγους τῶν σημείων αὐτῆ, καὶ τῶν περάτων αὐτῆ ἐν γῆ Χαμ. Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπίκραναν τὲς λόγους αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. Ἐξῆρπεν ἡ γῆ αὐτῶν βατραχίους, ἐν ταῖς ταμείοις τῶν βασιλείων αὐτῶν. Εἶπε καὶ ἤλθε κυνόμενα, καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὄροις αὐτῶν. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν γάλαζαν, πῦρ καταφλέγειν ἐν τῇ γῆ αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκάς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὄριου αὐτῶν. Εἶπε, καὶ

ἦλθεν ἀκούσας, καὶ βασιλεὺς, ὃ οὐκ ἦν ἀριθμὸς. Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαργὴν πάντος πόνου αὐτῶν. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸς ἐν ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ, καὶ ἔκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν. Ἐφφραθὴ Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτῆς. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτῆς, καὶ πῦρ τῆ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα. Ἦτησαν, καὶ ἦλθεν ὄρυγομύτρα καὶ ἄρτον ἔβρανον ἐνέπλησεν αὐτοῦς. Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἔρρύθησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί. Ὅτι ἐμνήσθη τῆ λαγοῦ τῆ ἀγίης αὐτῆ, τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δούλον αὐτῆ. Καὶ ἐξηγαγε τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τὴς ἐκλεκτῆς αὐτῆ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἔθνων, καὶ πόνευς λαῶν κατεκληρονόμησαν. Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτῆ, καὶ τὸν νόμον αὐτῆ ἐκζητήσωσι.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΕ'. 105.

Ἀλληλουῖα.

Ε'ξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ. Μνησθήτι ἡμῶν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τῆ λαῶ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Τῆ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου. Ἠμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἴγυπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσια σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆ πλήθους τοῦ ἔλεους σου. Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει. Καὶ ἔσωσεν αὐτὸς ἕνεκεν τῆ ὀνόματος αὐτῆ, τῆ γνω-

ρισαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέτιμῃσε τῇ Ἐρυθρᾷ
 Θαλάσῃ, καὶ ἐξηράνθη· καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς ἐν ἀβύσσῳ,
 ὡς ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ἔσωσεν αὐτὰς ἐκ χειρὸς μισοῦντος, καὶ
 ἐλυτρώσατο αὐτὰς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν· Ἐκάλυψεν ὕδωρ τὰς
 θλίβοντας αὐτὰς· εἰς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπέλειψθη. Καὶ ἐπί-
 στευσαν τῷ λόγῳ αὐτῆ, καὶ ἦσαν τὴν αἰνέσιν αὐτῆ. Ἐτα-
 χυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτῆ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βου-
 λὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέτιμῃσαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
 ἐπίερασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ. Καὶ ἔδωκεν αὐταῖς τὸ αἴτη-
 μα αὐτῶν, ἐξαπέστειλε πλησμόνην εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
 Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν Ἄαρων
 τὸν ἅγιον Κυρίου. Ἦνοιχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιε Δαθὰν, καὶ
 ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρῶν. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ
 ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλοῆ κατέφλεξεν ἀμαρτωλοὺς. Καὶ
 ἐποίησαν μέσχον ἐν Χωρήθ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.
 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν ὁμοιωματι μέσχου ἐ-
 σθίουτος χορτον. Καὶ ἐπελάθοντο τῆ Θεοῦ τῆ σωζόντος αὐ-
 τῆς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ, θαυμάσια ἐν γῇ
 Χάμ, φοδερὰ ἐπὶ Θαλάσσης ἐρυθρᾶς. Καὶ εἶπε τῷ ἐξολο-
 θρεῦσαι αὐτὰς, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτός αὐτῆ ἔσται ἐν τῇ
 θραύσει ἐνώπιον αὐτῆ. Τοῦ ἀποστρέφαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ,
 τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυ-
 μητῶν, ἐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ· Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν
 τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, ἐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.
 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτῆ ἐπ' αὐτούς, τῆ καταβαλεῖν αὐ-
 τὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν
 ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτὰς ἐν ταῖς χώραις. Καὶ
 ἐτελείσθησαν τῷ Βιελφεγῶρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν. Καὶ
 παρώργυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύ-
 νθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις. Καὶ ἔφη Φινεὶς καὶ ἐξήλασατο· καὶ
 ἐκόπασεν ἡ θραύσις. Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς
 γενεάν καὶ γενεάν ἕως τῆ αἰῶνος. Καὶ παρώργισαν αὐτοὺς
 ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτὰς· ὅτι
 παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτῆ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεί-
 λεσιν αὐτῆ. Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπε Κύριος αὐ-

τοῖς. Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐ-
 τῶν· καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐ-
 τοῖς εἰς σκάνδαλον. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς
 θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις. Καὶ ἐξέγεαν αἷμα ἀθῶον,
 αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς
 Χαναάν. Καὶ ἐφρονοκτουήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, καὶ ἐμίαν-
 θη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἐπόρευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύ-
 μασιν αὐτῶν. Καὶ ὠργίσθη Ὁμοῦ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐ-
 τῶν, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. Καὶ παρέδωκεν
 αὐτῆς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισῶν-
 τες αὐτῆς. Καὶ ἔθλιψαν αὐτῆς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐτα-
 πεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. Πλεονάκις ἐόρυσσάτο αὐ-
 τοὺς· αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν, καὶ
 ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. Καὶ εἶδε Κύριος
 ἐν τῷ ἔλθειν αὐτοὺς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεή-
 σεως αὐτῶν. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτῶν, καὶ μετε-
 μελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν αὐ-
 τοὺς εἰς οἰκτιρμούς, ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάν-
 των αὐτῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυναγά-
 γαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔθνων. Τοῦ ἑξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
 σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκραυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. Ἐυλο-
 γητός Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
 τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· Γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΣ'. 406.

Ἀλληλούϊα.

Εξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν οἱ λειοτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου,
 οὓς ἠλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν, καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγα-
 γεν αὐτῆς. Ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θα-
 λάσσης. Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῆ ἀνύδρῳ, ὁδὸν ποί-
 λειως κατοικητηρίῃς ἐχ' εὐρον. Πεινῶντες καὶ διψῶντες ἡ ψυχ-
 αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ

Ἐλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐ-
 τοὺς. Καὶ ᾠδήγησεν αὐτούς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, τοῦ πορευ-
 θῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
 Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
 ἀνθρώπων. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου,
 πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ αἰδήρῳ. Ὅτι παρεπίκραναν τὰ
 λόγια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν βουλήν τοῦ Ὑψίστου παρώξυναν.
 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠθύνθησαν, καὶ
 ἐκ ἦν ὁ βοηθῶν. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ Ἐλίβε-
 σθαι αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτοῦ. Καὶ
 ἐξήγαγεν αὐτούς ἐκ σκοτοῦς καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς
 ὄσμους αὐτῶν διέρρηξεν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ
 τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν-
 θρώπων. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μαχλῆς σιδηρῆς
 συνέθλασεν. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γάρ
 τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. Πᾶν βρῶμα ἐσθλιούδατο
 ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἠγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.
 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ Ἐλίβεσθαι αὐτοῦ, καὶ
 ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. Ἀπέστειλε τὸν λό-
 γον αὐτοῦ, καὶ ἴασατο αὐτούς, καὶ ἐρρύσατο αὐτούς ἐκ τῶν
 διαφθορῶν αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη
 αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν
 τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασ-
 σαν ἐν πλοίοις, ποιῶντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς. Αὐτοὶ
 εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυ-
 θῷ. Εἶπε, καὶ ἔφη πνεῦμα καταγιγῆς, καὶ ὑψώθη τὰ κύ-
 ματα αὐτῆς. Ἀναβαίνουνσιν ἕως τῶν ἑρανῶν, καὶ καταβαί-
 νουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.
 Ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σο-
 φία αὐτῶν κατεπόθη. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ Ἐλί-
 βεσθαι αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.
 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταγιγῆτι, καὶ ἔστη εἰς αὐραν, καὶ εἰργα-
 σαν τὰ κύματα αὐτῆς. Καὶ ἐφράνθησαν, ὅτι ἠσύχασαν,

καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα Σιλήματος αὐτῆ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὑψώσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαῶ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. Ἔθετο ποταμούς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν. Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἀνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων. Καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας. Καὶ ἔσπειραν ἀγρὸς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννημάτων. Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίχρυνε. Καὶ ὠλιγόθησαν, καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ Σίφωος κακῶν καὶ ἰδύνης. Ἐξεχύθη ἐξεδένωσις ἀπ' ἀρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτὰς ἐν ἀβάτῳ, καὶ οὐχ ὁδῶ. Καὶ ἐδοθήθησιν πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς. Ὁφονται εὐθείς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἔλεη τοῦ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΖ'. 107.

Ὦδή τῷ Δαυὶδ.

Ετοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα σου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρον. Ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοὶ ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν ἔρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τὰς ἔρανους, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Ὅπως ἂν ρυθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου· ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτῆ. Ὑψωθήσομαι, καὶ διαμεριῶ Σίχιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐβραῖμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεὺς μου· Μωὰβ

λίθης τῆς ἐλπίδος μου· Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλὼ τὸ
 ὑπόδυσά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν· Τίς ἀπάξει με
 εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ἐδάτησεν με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός, ὁ ἀπώσαίμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξέλιύθη, ὁ
 Θεός ἐν ταῖς δυνάμεισι ἡμῶν; Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ Σι-
 φως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου· Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσω-
 μεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τὴν ἐχθρὴν ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΗ΄. 108.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Ο Θεός, τὴν αἰνεσίμ μου μὴ παρασιωπήσης· ὅτι στόμα
 ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνώχθη· Ἐλάλησαν
 κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με,
 καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν· Ἀντὶ τῆς ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλ-
 λόν με, ἐγὼ δὲ προσηχώμην· Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ
 ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μίσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου· Κατάστη-
 σου ἐπ' αὐτοῦ ἀμαρτωλοῦ, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν
 αὐτῆ· Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος,
 καὶ ἡ προσευχὴ αὐτῆ γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν· Γενηθήτωσαν
 αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπήν αὐτῆ λάβοι
 ἕτερος· Γενηθήτωσαν αἱ υἱοὶ αὐτῆ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐ-
 τῆ χήρα· Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτῆ, καὶ
 ἐπαιτησάτωσαν· ἐκθληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν·
 Ἐξερυνησάτω δανεΐσης πάντα ἕσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρ-
 पासάτωσαν ἀλλάτριοι τῆς πόνους αὐτῆ· Μὴ ὑπαρξάτω αὐ-
 τῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω αἰκτίρμων τοῖς ὄρφανοῖς
 αὐτῆ· Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτῆ εἰς ἐξολοθρευεῖν, ἐν γενεᾷ
 μιᾷ ἐξαλειφθεῖν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ἀναμνηθεῖν ἡ ἀνομία
 τῶν πατέρων αὐτῆ ἐναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἀμαρτία τῆς μητρὸς
 αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖν· Γενηθήτωσαν ἐναντίου Κυρίου δια-
 παντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖν ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·
 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος· καὶ κατεδίωξεν ἀνθρώ-
 πον πέννητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ
 θανάτωσαι· Καὶ ἠγάπητος κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ ἐκ

ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτῆ. Καὶ ἐνε-
 δύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ
 ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενη-
 θήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν
 διαπαντὸς περιζώνονται. Τοῦτο τὸ ἔργον, τῶν ἐνδιαβαλλόν-
 των με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς
 ψυχῆς μου. Καὶ σὺ, Κύριε, Κύριε, ποίησον μετ' ἐμοῦ, ἐνε-
 κεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρησάτων τὸ ἔλεός σου. Ῥῦσαι με,
 ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμί ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρα-
 κται ἐντός μου. Ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλίῃναι αὐτὴν ἀντανθροί-
 σην, ἐξετινάχθη ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά με ἠσθένησαν ἀπὸ
 νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον. Καὶ γὰρ ἐγενή-
 σην ὄνειδος αὐτοῖς· εἶδον με, ἐσάλειψαν κεφαλὰς αὐτῶν.
 Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔ-
 λεός σου. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χεὶρ σου αὐτῆ, καὶ σὺ, Κύ-
 ρι, ἐποίησας αὐτήν. Καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογή-
 σεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δαυλός σου
 εὐφραυθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλουτές με ἐντρο-
 πῆν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοῖδα αἰσχύνῃ αὐτῶν. Ἐξ-
 ομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ
 ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνίσω αὐτόν. Ὅτι παρίστη ἐκ δεξιῶν πί-
 νυκτος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΘ'. 109.

Τῷ Δαυὶδ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ με· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως
 ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον
 δυνάμεως ἐξαποσελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυρίευσεν
 ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς
 δυνάμεώς σε, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γα-
 στρός πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὁμοσε Κύριος, καὶ οὐ

μεταμεληθήσεται, αὐ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδ'κ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σε συνέβλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτῆ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδοῦ πίεται διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙ'. 110.

Ἄλληλουΐα.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνεΐαν ἐποίησατο τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἰσχύον ἔργων αὐτῆ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἔθνων· ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισαὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμένα εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημένα ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Ἀνθρώποις ἀπέσειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ. Ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου. Σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ αἰνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΑ'. 111.

Ἄλληλουΐα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθίσιν· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. Χρη-

στὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτεῖρων καὶ κηχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λό-
 γους αὐτοῦ ἐν κρίσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται.
 Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονη-
 ρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν
 ἐπὶ Κύριον· ἐσήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῆ, ἕως
 οὐ ἐπίδη ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς
 πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
 νος· τὸ κέρας αὐτῆ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. Ἀμαρτωλὸς ὄφει-
 ται, καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρῦξει, καὶ
 τακῆσεται· ἐπιθυμία ἀμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΒ'. 112.

Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου. Εἶη
 τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ
 αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετοῦ τὸ
 ὄνομα Κυρίου. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ
 τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;
 ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐ-
 ρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ
 ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ
 ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαῶν αὐτῆ. Ὁ κατοικίζων σεί-
 ραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραينوμένην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΓ'. 113.

Ἀλληλουῖα.

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ
 βαρβάρου. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτῆ, Ἰσραὴλ ἔξου-
 σία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐ-
 στραφῆ εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί,
 καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοί ἐστι θάλασσα,
 ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Τὰ ἄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρ-
νία προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλευθῆ ἡ γῆ, ἀ-
πὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ στρεψάντος τὴν πέ-
τραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑ-
δάτων. Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σε
δοξὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μὴ πο-
τε εἴπωσι τὰ ἔθνη. Ποῦ ἐστὶ ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς
ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν,
ἐποίησε. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσοῖον, ἔρ-
γα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν·
ὄφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄφονται. Ὢτα ἔχουσι, καὶ οὐκ
ἀκούσονται· ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφραυθήσονται. Χεῖ-
ρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ
περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὁ-
μοιοὶ αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιῶντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πε-
ποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον·
βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἶκος Ἀαρῶν ἠλ-
πισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἠλπισαν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς
καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐ-
λόγησεν ἡμᾶς· Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν
οἶκον Ἀαρῶν. Εὐλόγησε τὸς φοβουμένους τὸν Κύριον, τὸς
μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθεῖης Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ'
ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ Κυ-
ρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν. Ὁ οὐρανὸς
τῷ οὐρανῷ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν-
θρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες
οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου. Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογή-
σομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΔ'. 114.

Ἄλληλουΐα.

Ἡ γαίπησα, ὅτι εἰσακέσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεη-
σιῶς μου. Ὅτι ἐκλενε τὸ αὖς αὐτῷ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡ-

μέραις μου ἐπικαλέσομαι. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὐρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλεσάμην. Ὁ Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθη καὶ ἔσωσέ με. Ἐπίστρεψον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος ἐργάτησέ σε. Ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρῶν, καὶ τὴν πένθος μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΕ'. 115.

Ἀλληλουῖα.

Επίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθη. σφόδρα. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Πᾶς ἄνθρωπος ψύξης. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ἃν ἀνταπέδωκέ μοι; Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ἁσίων αὐτῆ. Ὁ Κύριε, ἐγὼ δῆλος σός, ἐγὼ δῆλος, σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου, Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΣ'. 116.

Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτῆ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄλληλουϊα .

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀσραῖν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκασέ μου εἰς πλατυσμόν. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπόφομαι τοὺς ἐχθρούς μου. Ἀγαθὸν πεποιθῆναι ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθῆναι ἐπ’ ἄνθρωπον. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ’ ἄρχουσι. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ἀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίου, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Ὁσθεῖς ἀνεδράπην τῆς πεσῆν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελαβετό μου. Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων. Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ Κυρίου ὕψωσε με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν. Οὐκ ἀπεθανῶμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγησομαι τὰ ἔργα Κυρίου. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ· αὐτὴ ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομολογήσομαι σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστόν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ὁ Κύριε,

σῶσον δὴ, ὦ Κύριε, εὐδόωσον δὴ· εὐλογημένοι οἱ ἐρχόμε-
νος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυ-
ρίου· Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· Συστήσασθε ἑορτὴν
ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ Ψυσιαστηρίου·
Θεὸς μου εἰ σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεὸς μου εἰ σὺ,
καὶ ὑψώσω σε· Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκασάς σε, καὶ
ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ'. 418.

Ο ΔΑΔΜΟΣ.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ
Κυρίου· Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν
ὄλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν· Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν· Σὺ ἐνετεί-
λω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα· Ὅφειλον κα-
τευθυνθεῖν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώμα-
τά σου· Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ μέ ἐπιθλίπειν ἐπὶ
πάσας τὰς ἐντολάς σου· Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθιᾷ
καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκίναί με τὰ κρίματα τῆς δικαιο-
σύνης σου· Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλί-
πης ἕως σφόδρα· Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου· Ἐν ὄλῃ καρ-
δίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου·
Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυφα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀ-
μάρτω σοι· Εὐλογητός εἰ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώμα-
τά σου· Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα
τοῦ στόματός σου· Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυριῶν σου ἐτίρ-
φθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ· Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδο-
λοχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου· Ἐν τοῖς δικαιο-

μασί σου μελέτησω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. Ἄν-
 ταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους
 σου. Ἀποκαλύψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ
 θαύμασία ἐκ τοῦ νόμου σου. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ,
 μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. Ἐπεσέθησεν ἡ
 ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντί και-
 ρῷ. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτατοι οἱ ἐκκλίνον-
 τες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου; Πέριελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ
 ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξέζητήσα. Καὶ γὰρ
 ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ καταλαλοῦν· ὁ δὲ δού-
 λός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιομασί σου. Καὶ γὰρ τὰ
 μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ
 δικαιοματά σου. Ἐκολληθῆ τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆ-
 σόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰς ὁδὸς μου ἐξηγήγηλα, καὶ
 ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιοματά σου. Ὅδόν
 δικαιομάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυ-
 μασίαις σου. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βε-
 βαιώσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὅδον ἀδικίας ἀπόστησον
 ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλίπσόν με. Ὅδον ἀληθείας
 ἠρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐκολ-
 λήθην τοῖς μαρτυρίαις σου, Κύριε, μὴ με καταισχύνης.
 Ὅδον ἐντολῶν σου ἕδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν
 μου. Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιοματων
 σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. Συνέτισόν με, καὶ
 ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρ-
 δία μου. Ὅδῆγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι
 αὐτὴν ἠθέλησα. Κλῖνον τὴν καρδίαν με εἰς τὰ μαρτύρια
 σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς
 μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.
 Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου, εἰς τὸν φόβον σου.
 Πέριελε τὸν ὄνειδισμὸν μου, ὃν ὑπόπτεισα, ὅτι τὰ κρίμα-
 τά σου χρηστά. Ἰδοὺ ἐπιθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ
 δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου.
 Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀποκρυ-
 ψήσομαι τοῖς ὄνειδίζουσί μοι· λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ ταῖς

λόγοις σου. Καὶ μὴ περιέλθῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασι σου ἐπήλπισα. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἔλαλθον ἐν τοῖς μαρτυρίαις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἔχαυνόμην. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε, αἷς ἠγάπησα σφόδρα. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ὡς ἠγάπησα, καὶ ἠδολοσχοῦν ἐν τοῖς δικαίωμασί σου. Μνησθήτι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς με. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐξῆσέ με. Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμνήσθην τῶν κρίματων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην. Ἄθυμια κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Ὑαλτὰ ἦσαν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου. Ἐμνήσθην ἐν νυκτί τοῦ ὀνόματός σε, Κύριε, καὶ ἐφυλάξα τὸν νόμον σου. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Μερὶς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου. Ἐδεύθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰς μαρτυρίας σε. Ἠτοιμασθην, καὶ οὐκ ἔταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σε. Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Μεσονύκτιον ἐπηγεύρομην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ ἐλέεσθαι σε, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σε διδάξόν με. Χρησιμότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σε. Χρησιμότητα καὶ παιδείαν καὶ γνώσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ με ταπεινώσθαι, ἐγὼ ἐπλημμελήσα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφυλάξα. Χρηστός εἶ σὺ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρησιμότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σε. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία

ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπεινώσας με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιῶδας χρυαίου καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σε. Οἱ φοβούμενοί σε ὀφθαλμοὶ ἐπὶ ἐμὴν, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀλήθεια ἐταπεινώσας με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοὶ σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν. Αἰσχυρνήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρεφάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἁμωμῆς ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυρθῶ. Ἐκλείποι εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες· Πότε παρακαλέσεις με; Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκός ἐν πάχῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικωκόντων με κρίσιν; Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει. Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σὺμπαν-

τα δούλα σά. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπολόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα σὺ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσας με.

Μ Ε Σ Η.

Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἢ ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσάφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντας με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ὡς γλυκία τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου. Ὁμολογήσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με. Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χεραῖ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπιλαθόμην. Ἔθεντο ἀμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν. Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τῷ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σε, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ κατασχῶντες με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι· καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιοώμασί σε διαπαντός. Ἐξεδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιοωμάτων σε, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σε ἐφοβήθην. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδώς με τοῖς ἀδικοῦσί με. Ἐκδέξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησατώσαίν με ὑπερήφανοι. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξελίπον εἰς τὰ σωτήριον σε, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου. Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιοώματά σε δίδαξόν με. Δοῦλός σου εἰμί ἐγώ· συνετίσόν με, καὶ γνῶσομαι τὰ μαρτύριά σου. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, δισκεδάσαι τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπαζίου. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου. Ἡ δὴλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους. Τὸ στόμα μου ἠνοιξα, καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Ἀντρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπον σου ἐπίφανον ἐπὶ τοῦ δούλου σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιοώματά σε. Διεξόδοις ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλος σου, ὅτι ἐπελάβοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δούλος σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένους, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὔρωσαν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. Ἐκίκραξα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου· ἐπακουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω. Ἐκίκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. Προέφθασα ἐν ἁωρία καὶ ἐκίκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετῶν τὰ λόγια σου. Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές μου ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν. Ἐγγύς εἰ σὺ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. Κατ' ἀρχάς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με. Μακρὸν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο. Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε, ἐν τῷ ἔλει σου ζῆσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἀρχοντες κατεδίωξάν με θωριᾶν καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐθείλιασεν ἡ καρδία μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνῃ πολλῇ τοῖς ἀ-

γαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σε, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου
 ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ
 ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ
 μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.
 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λό-
 γιον σου συνέτισόν με. Εἰσελθοὶ τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν
 σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαι με. Ἐξερευζαίνοντο
 τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.
 Φθέγγεαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐν-
 τολαί σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαι με,
 ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν
 σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ. Ζήσεται ἡ
 ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει
 μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δευ-
 λόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπιλαθόμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ'. 119.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκίκραξα, καὶ εἰσή-
 κουσέ μου. Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀ-
 δίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθεῖν σοι, καὶ τί
 προσθεῖν σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνα-
 τοῦ ἠκουημένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἶμοι!
 ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκηνώσα μετὰ τῶν
 σκηνωμάτων Κηθάρ· πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Με-
 τὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλά-
 λουν αὐτοῖς, ἐπολέμου με θωρεῖάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ'. 120.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ηρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρά Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώσῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μή δέ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἴδού, οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σε. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, ἑσπέρη ἢ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντός κακῆ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σε ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εἰσόδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ'. 121.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἣς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ἐνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσι σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἔνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίου μου, ἐλάλου δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἔνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ'. 122.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν

κυρίων αὐτῶν. Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδείης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερήσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουθενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουθενώσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ΄. 123.

Ὤδῆ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εὶ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. Ἐν τῷ ἰπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας αὐ κατέπιεν ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὰ ὕδωρ αὐ κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χεῖμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὰ ὕδωρ τὰ ἀνυπόστατου. Εὐλογητός Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θῆραν ταῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στραυθίου ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ΄. 124.

Ὤδῆ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ἄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ. Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως αὐ μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγαθου, Κύριε, ταῖς ἀγαθαῖς, καὶ τοῖς εὐθείαι τῆ καρδίας. Τούς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίαις ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ'. 125.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εν τῷ ἐπιστρέφαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακληθήμενοι. Τότε ἐπλήσθη χαρὰς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλίασεως. Τότε ἐρουοῖσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλίασει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον βαλλόντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλίασει, αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣ'. 126.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἴκου, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομῶντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν, ὁ φυλάσσων· εἰς μάτην ὑμῖν ἐσι τὸ ὀρθρῖζειν. Ἐγείρεσθε, μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτῆ ὑπνόν, ἰδοὺ, ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ κατασχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ'. 127.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεται, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνὴ σου ὡς ἀμπέλος ἐθηνούσα ἐν ταῖς κλίταις τῆς οἰκίας σου.

Οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σε.
 Ἰδοὺ, οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
 Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιῶν, καὶ ἰδοὺ τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἰδοὺ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ'. 128.

Ῥοδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἶπάτω δὴ Ἰσραὴλ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν· αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος θωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θεριζῶν, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλοῦῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ'. 129.

Ῥοδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εκ βαθύων ἐκέκραξά σοι Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποθήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμινά σε, Κύριε. Ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὸν λόγον σου ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τοῦ Κυρίου τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ΄. 130.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετewρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνεν, ἀλλὰ ὑψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ΄. 131.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠύξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναθήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὐ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ, ἤκουσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφρατῇ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν ταῖς πεδίαις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελεύσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἕστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάσθητι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, οὐ, καὶ ἡ κιβωτός τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ δοιοὶ σου ἀγαλλιάσονται. Ἔνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τῆ χριστοῦ σου. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θῆσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιεῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσαστο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὐτὴ ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω,

124 ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΘ'. ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ'. ΡΑΓ'. ΡΑΔ'.

ὅτι ἤρετισάμην αὐτήν. Τὴν θῆραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλο-
γήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς
αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει
ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἠτοίμα-
σα λόχον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰ-
σχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ'. 132.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀ-
δελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ κατα-
βαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρῶν. Τὸ καταβαῖ-
νον ἐπὶ τὴν ὠαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών,
ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο
Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ'. 133.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.
Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ
εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ
ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΔ'. 134.

Ἀλληλουῖα.

Ἀνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· ἀνεῖτε, δοῦλοι, Κύριον. Οἱ
ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Αίνετε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος· ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν. Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυτοῦ. Ὅτι ἐγὼ ἔγνωνκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρά πάντας τοὺς θεοὺς. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἰσχύατος τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑπετόν ἐπαίησεν. Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ· ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἐξαπίστετετε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου, Αἴγυπτε, ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε Βασιλεῖς κραταίους. Τὸν Σιών βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα γῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς Βασιλείας Χαναάν. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημέσουμόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄφονται. Ὡτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτιασθήσονται, οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιῶντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρῶν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Λευὶ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

ΥΑΛΜΟΣ ΡΑΕ'. 435.

Ἄλληλουϊα.

Εξομολογηθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογηθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογηθε τῷ

Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι Θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν ἥλιον εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ καταδιόντι τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν εἰς διατρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν οὐναμιν αὐτοῦ εἰς Θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν Σιών βασιλεῖα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ τὸν Ὠγ βασιλεῖα γῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ δίδους τροφήν πάση σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογήσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΣ'. 136.

Τῷ Δαυὶδ, διὰ Ἱερειοῦ.

Επί τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσασμεν καὶ ἐχλαύσαμεν, ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. Ἐπί ταῖς ἰτεαῖς ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν. Ὅτι ἐκεῖ ἐπρωτότησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγος ὠδῶν. Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὠδῶν Σιών. Πῶς ἄσωμεν τὴν ὠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; Ἐὰν ἐπιλάβωμαι σου, Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖν ἡ δεξιὰ μου. Κολληθεῖν ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, εἰ μὴ σου μνησθῶ. Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν νιῶν Ἐδὼμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ. Τῶν λεγόντων Ἐκκευῶτε, ἐκκευῶτε ἕως τῶν Σεμελίων αὐτῆς. Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακρὰ ἡμερὰ ἐπὶ σοὶ τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδο κρατήσει, καὶ ἑδάφιῃ τὰ νήπια

Δόξα, καὶ νῦν.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ

Τῷ Δαυὶδ, Ἀγγαίου

Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίου σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίου σου. Ἐν ἡ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὠδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου. Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορᾷ, καὶ τὰ

ύψηλά ἀπό μακρόθεν γινώσκει. Ἐάν πορευθῶ ἐν μέσῳ
 θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργῆν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς
 σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ
 ἐμοῦ Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν
 χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΗ'. 138.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυΐδ, ψαλμὸς Ζαχαρίου
 ἐν τῇ διασπορᾷ.

Κύριε, ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνωσέ με· σὺ ἔγνωσ τὴν καρδίαν
 μου καὶ τὴν ἐγερσίην μου. Σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν· τὴν τρίβον μου καὶ τὴν
 σχοῖνόν μου σὺ ἐξιχνίασας. Καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου
 προεῖδες, ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου. Ἴδου, Κύριε,
 σὺ ἔγνωσ πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα, σὺ ἔπλασά
 με, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. Ἐθαυμαστώθη ἡ
 γνῶσις σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθη, σὺ μὴ δύναμαι πρὸς αὐτήν.

Πῶς πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ
 οὐρανοῦ; Ἐάν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ
 τὸν ἄδην, πάρει. Ἐάν ἀναλάβωμι τὰ
 ἔσθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα
 τῆς γῆς. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεῖρ σου ὁδηγήσει με
 ἐπὶ τὴν δεξιὰ σου. Καὶ εἶπα· Ἄρα σκότος καὶ
 αἰὶνὸς ἡσυχία καὶ νύξ φωτισμός ἐν τῇ τρυφῇ μου. Ὅτι
 ἀποκαταθήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φω
 τισθήσεται. Ὅτι ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτω καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.
 Ὅτι σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφρούς μου, ἀντελάβου μου ἐκ γασ
 τρὸς μητρός μου. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐ
 θαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου
 γινώσκει σφόδρα. Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὁστοῦν μου ἀπὸ σοῦ,
 ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑποστασίς μου ἐν τοῖς κατω
 τάτοις τῆς γῆς. Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
 σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται· ἡμέρα
 πλασθήσονται, καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμῶ

ἔπασαν αἱ φίλοι σου, ὁ Θεὸς, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν. Ἐξαριθμῆσομαι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμου πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ. Ἐάν ἀποκτείνῃς ἀμαρτωλοὺς, ὁ Θεός· ἄνδρες αἱμάτων, ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι ἐρίσται ἐστε εἰς διαλογισμούς· λήφονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, Κύριε, ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου ἐξετηκόμην; Τέλειον μῖσος ἐμίσησόν αὐτούς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι. Δοκίμασον με, ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου. Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΛΘ'. 139.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Εξελού με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρός ἀδίκου ρῦσαι με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὄλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πόλεμους. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν. Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελού με. Οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαθήματά μου. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεὸς μου εἰ σὺ ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσχίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλωματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτούς ἀνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς· ἐν τάλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἄνθρωπος γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ἀδίκον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνω, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δι-

130 ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΘ'. ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. ΡΜΑ'.

καιοι ἔξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν ἐνθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. 140.

Τῷ Δαυῖδ.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσακούσόν μου· πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κειραγέναί με πρὸς σέ. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἱσπερινή. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου. Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις. Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ σὺ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου. Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκίσσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ἑστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν αἶθρην. Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ, καταμόνας εἰμί ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΑ'. 141.

Συνέσεως τῷ Δαυῖδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δεήσίν μου, τὴν θλί-

ψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἐκρυψαν παγίδαί μοι. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα, Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἰ ἐν γῆ ζώντων. Πρόσχευς πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην ἀφόδρα. Ῥῥασάι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τῷ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι σου. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ. 142.

Τῷ Δαυὶδ, ὅτε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβισσαλώμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσακουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι σὺ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελίτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελίτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσακουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου, ὅτι ἐπί σοι ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελεύ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὰ θελήματά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἐδήγησέν με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός

σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου. Καὶ ἀπολείς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

Κ Α Θ Ι Σ Μ Α Ε Ι Κ Ο Σ Τ Ο Ν .

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΓ΄. 143.

Τῷ Δαυὶδ, πρὸς τὸν Γολιάθ.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον. Ἐλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥυστὴς μου. Ὑπερασπιστὴς μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἠλπισα, ὁ ὑποτάσσων τοὺς λαὸν μου ὑπ' ἐμέ. Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτῷ; Ἄνθρωπος ματαιότητι ὁμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιά παράγουσι. Κύριε, κλίνων οὐρανόσ, καὶ καταβῆθι ἄψαι τῶν ὀρίων, καὶ καπνισθίσουνται. Ἀστραφον ἀστραπῆν, καὶ σκορπιεῖς αὐτῆς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου, καὶ συτараξείσ αὐτοὺς. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους ἐξελοῦ με, καὶ ῥῦσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. Ὡς τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὁ Θεός, ὠδὴν καινὴν ἄσκαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι. Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλευσιν, τῷ λυτρουμένῳ Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτῆ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς. Ῥῦσαι με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὡς οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα, ἰδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναί, περιεκοσμημέναί ὡς ὁμοίωμα ναῶν. Τὰ ταμεία αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τῆτο. Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτεκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν ὁ βόες αὐτῶν παχίς. Οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ

κραυγή ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐρακάρισαν τὸν λαόν, ᾧ ταῦτα ἐστί· μακάριος ὁ λαός, οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ'. 144.

Αἰνέσεως τῷ Δαυὶδ.

Υψώσω σε, ὁ Θεὸς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαίνείσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, κατὰ τὰ Θαυμασιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δυνάμιν τῶν φεβρῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ κλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦξονται, καὶ τῆ δικαιοσύνη σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακροθυμὸς, καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσαν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ αἱ ὁδοὶ σου εὐλογησάτωσαν σε. Δέξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις

αυτοῦ. Ἐγγύς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογίῃ τῷ πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ'. 145.

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἶνε ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποιθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολούνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθός αὐτοῦ ἢ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀληθείαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν, τοῖς πεινῶσι. Κύριος λύει πεπεδημένους. Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς. Κύριος ἀνορθοὶ κατερραγμένους. Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους. Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. Ὀρφανῶν καὶ γήραυ ἀναλήφεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΨ'. 146.

'Αλληλουϊα . 'Αγγαίου και Ζαχαρίου .

Αίνεϊτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἠδυνθεῖν ἢ αἰνεῖσαι . Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλήμ ὁ Κύριος, τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυναΐξει . Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν . Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἀστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν . Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσειωσ αὐτοῦ οὐκ ἴστιν ἀριθμὸς . Ἀναλαμβάνων πραιεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοὺς ἕως γῆς . Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἑξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρα . Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑστὸν . Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρει χορτόν, καὶ χλόην τῇ δουλειᾷ τῶν ἀνθρώπων . Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσῖς τῶν κορακῶν τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν . Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαῖς τοῦ ἀνδρός εὐδοκεῖ . Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ .

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΖ'. 147 .

'Αλληλουϊα . 'Αγγαίου και Ζαχαρίου .

Ε'παίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών . Ὅτι ἐνίσχουσι τοὺς μογλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησι τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί . Ὁ τιθεὶς τὰ ὄριά σου εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε . Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ . Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον, ὀμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος . Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμοὺς, κατὰ πρόσωπον φύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται ; Ἐξαποστειλεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ρυήσεται ὕδατα . Ὁ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ

τῷ Ἰακώβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ.
Οὐκ ἐποίησεν ἕτω παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτῆ ἐκ
ἐδήλωσεν αὐταῖς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῖα.

ΥΑΛΜΟΣ ΡΜΗ. 148.

Ἀλληλοῖα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτῆ· αἰ-
νεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτῆ. Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἡ-
λιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ
φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕ-
δωρ τὸ ὑπεράνω τῶν ἕρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο,
καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τῆ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ ἔπαρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄ-
βυσσοι. Πῦρ, χιλιόβροτος, χιτών, κρύσταλλος, πνεῦμα κατα-
γίδος, τὰ ποιῦντα τὸν λόγον αὐτῆ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ
βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά. Βασιλεῖς
τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνε-
σάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτῆ μό-
νου. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτῆ ἐπὶ γῆς καὶ ἕρανῶν, καὶ ὑψώ-
σει κέρασ λαῶν αὐτῆ. Ὕμνος πᾶσι τοῖς ἁγίοις αὐτῆ, τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶν ἐγγίζοντε αὐτῆ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ'. 149.

'Αλληλουΐα.

Ασάτε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐν χορῶν, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ. Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πρᾶξις ἐν σωτηρίᾳ. Κανυγήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τῆς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐταῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ'. 150.

'Αλληλουΐα.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. 'Αλληλουΐα.

ΨΑΛΜΟΣ

Οὗτος ὁ ψαλμός ἰδιόγραφος τοῦ Δαυὶδ ἐστὶ, καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ψαλμῶν, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ!

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου, ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου. Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί με ἤρμωσαν ψαλτήριον· καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου; αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακίσει. Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἤρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου, καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτῆς. Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος. Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ Ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτόν, καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραὴλ.

Ω Δ Η Π Ρ Ω Τ Η .

Ὡδὴ Μωσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ. Κεφ. ΙΕ΄.

Ἄρδην βυθίας Φαραὼ Μωσῆς λέγει·

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται. Ἴππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· ἕτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τῷ Πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πόλεμος, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἄρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν· ἐπιλίκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεποντίσεν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Πόντω ἐκάλυψεν αὐτῆς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδοξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σε χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἔχθρους· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἀπίστευλας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην· καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου δίστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἔχθρος· Διώξας καταλήψομαι, μερῶ σκυλά, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου. Ἀπίστευλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μάλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ. Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆν. Ὡδήγησας ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίον σου. Ἦκσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλιστειῖμ. Τότε ἔσπυσαν ἠγεμόνες Ἐδὼμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτῆς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. Ἐπίπισσι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθώθησαν. Ἔως ἂν παρήλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἕως

αὐν παρέλθη ὁ λαὸς σου οὗτος, ὃν ἐκτίσω. Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτὸς εἰς ὄρος κληρονομίας σε, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σε, ὃ κατεργάσω, Κύριε, ἀγίασμα ὃ ποίησαν αἱ χεῖρες σε. Κύριος βασιλευσὼν τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι, Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α.

Ὡδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Κεφ. ΑΒ'. 4.
Νόμου γραφέντος, αὐθις ὡδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε, οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκούετω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Προσδοκᾶσθω ὡς ἕως τὰ ἀπόφθεγματά μου, καὶ καταβήτω ὡς ὄροσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν, καὶ ὡσεὶ νεφέτος ἐπὶ χόρτον. Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτῆ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις. Θεός πιστός, καὶ ἐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὁσιος ὁ Κύριος. Ἠμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε; Οὗτος λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτος σου Πατὴρ ἐκτίσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔπλασέ σε; Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν. Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι· τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἱροῦσά σοι. Ὅτε διεμερίζεν ὁ Ἰψιστος ἔθνη, ὡς διεσπείρην υἱὸς Ἀδάμ, ἔσπασεν ὄρια ἔθνων κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ. Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σφρίσσιμα κληρονομίας αὐτῆ Ἰσραὴλ. Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψῃ καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ὡς αἰτὸς σκεπάσαι νοσσιὰν ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπέσθησαι, διεῖς τὰς

πτέρυγας αὐτοῦ ἰδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ
 τῶν μεταρρένων αὐτοῦ. Κύριος μόνος ἤγευ αὐτοὺς, καὶ οὐκ
 ἦν μετ' αὐτῶν Θεὸς ἀλλότριος. Ἀντιδίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν
 ἰσχύϊν τῆς γῆς· ἐφώμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν. Ἐθή-
 λασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεῆς πέτρας. Βύ-
 τυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στείατος ἀρνῶν καὶ
 κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τραγῶν, μετὰ στείατος νεφρῶν πυ-
 ρῆ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἐπιον εἶνον. Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ,
 καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος· ἐλιπῶνθη,
 ἐπαγύνηθη, ἐπλατύνηθη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸς τὸν ποιήσαντα
 αὐτόν, καὶ ἀπίστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Παρώξυναν
 με ἐπ' ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασι αὐτῶν ἐξεπύκρνανά
 με. Ἔθυσαν δαιμονίαις, καὶ οὐ Θεῷ· θεοῖς, οἷς οὐκ ἤδει-
 σαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι, ἠκασιν, οἷς οὐκ ἤδεισαν οἱ πα-
 τέρες αὐτῶν. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ
 ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε. Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐ-
 ζήλωσε, καὶ παρώξυνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέ-
 ρων. Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν,
 καὶ δεῖξω τί ἐστὶ αὐτοῖς ἐπ' ἰσχύων· ὅτι γενεὰ ἐξείστραμ-
 μένη ἐστίν· υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. Αὐτοὶ πα-
 ρεζήλωσαν με ἐπ' οὐ Θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις
 αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζήλωσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει
 ἀσυνέτῳ παροργισῶ αὐτούς. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ
 θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ἁδοῦ κατωτάτου· καταφάγε-
 ται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλίξει θιμίλια ὀρέων.
 Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς
 αὐτούς. Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθο-
 τonos ἀνιάτος· ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτούς,
 μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξωθεν ἀτεκνώσει
 αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος· νεανίσκος σὺν
 παρθένῳ, θηλαζῶν μετὰ καθιστηκότος πρεσβύτου· εἶπα·
 Διαισπερῶ αὐτούς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον
 αὐτῶν. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι,
 καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι. Μὴ εἰπωσιν· Ἡ
 χεὶρ ἡμῶν ἠΰψηλῆ, καὶ ἔστι Κύριος· ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκός βουλήν ἔστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐ-
 τοῖς ἐπιστήμη οὐκ ἐφρόνησαν συνίναί. Ταῦτα πάντα κα-
 ταδιξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον. Πῶς διώξεται εἰς
 χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς
 ἀπέδοτο αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς; Οὐ γὰρ
 εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν
 ἀνόητοι. Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἢ ἀμπελας αὐτῶν,
 καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἢ σταφυλὴ αὐτῶν
 σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν. Θυμὸς δρακεντων
 ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνάτος. Οὐκ ἰδοὺ
 ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς
 θησαυροῖς μου; Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν
 καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπω-
 λείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν. Ὅτι κρινεῖ Κύ-
 ριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακλη-
 θήσεται. Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλειπο-
 πότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους. Καὶ εἶπε Κύριος·
 Ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ἐφ' οἷς ἐπεποιθήσαν ἐπ' αὐτοῖς;
 Ὡν τὸ στήθρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσάτε, καὶ ἐπίνυτε τὸν
 οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; Ἀναστήτωσαν, καὶ βοηθήτω-
 σαν ὑμῖν, καὶ γεννηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί. Ἴδετε, ἴδετε,
 ὅτι ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ,
 καὶ ζῆν ποιήσω πατάξω, καὶ ἐγὼ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς
 ἐξελίγεται ἐκ τῶν χειρῶν μου. Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν
 χεῖρά μου, καὶ ὀμῆμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· Ζῶ ἐγὼ εἰς
 τὸν αἰῶνα. Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀσραπὴν τὴν μάχαιράν μου,
 καὶ ἀντίξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δι-
 κην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω. Με-
 θύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγε-
 ται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ
 κεφαλῆς ἀρχόντων ἔθνων. Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ,
 καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Εὐ-
 φράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν
 αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδι-
 κεῖται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς,

καὶ τοῖς μισοῖν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ.

Προσευχὴ Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμσὴλ τῷ Προφήτῳ.

Α'. Βασιλειῶν. Κεφ. Β'. 1.

Θεὸν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

Ἄγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὶ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Εστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελθῆτω μεγαλοφημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Ὅτι Θεὸς γνώσειον Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Τόξου δυνατῶν ᾤκησας, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιζώσαντο δύναμιν. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν· ὅτι στείρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠθάρτησε. Κύριος θάνατοῖ καὶ ζωογονεῖ, καταγεί εἰς ἅδῃ, καὶ ἀνάγει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ. Ἀνιστὰ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομησῶν αὐτόν. Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίᾳ. Ὅτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτῆ, Κύριος ἅγιος. Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτῆ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλῆσιος ἐν τῷ πλέτῳ αὐτῆ. Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γνωσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς,

δικαιος ὢν . Καὶ δώσει ἰσχύν τοῖς βασιλευσιν ἡμῶν , καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ .

Δόξα , καὶ νῦν . Ἀλληλουῖα .

Ω Δ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η .

Προσευχὴ Ἀβδακούμ τοῦ Προφήτου . Κεφ . Γ' . 2 .

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν , Ἀβδακούμ , φράσον .

Δόξα τῇ δυνάμει σου , Κύριε .

Κύριε , εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου , καὶ ἐροθήτην . Κύριε , κατενόησα τὸ ἔργα σου , καὶ ἐξέστην . Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ , ἐν τῷ ἐγγιζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ , ἐν τῷ παρῆναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ , ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου , ἐν ὄργῃ , ἐλέους μνησθήσῃ . Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἦξει , καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκειῶν δασείας . Ἐκαίλυφεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ , καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ . Καὶ φέγγος αὐτῆς ὡς φῶς ἔσται · κερατὰ ἐν χερσίν αὐτῆς , καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταῖαν ἰσχύος αὐτοῦ . Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος , καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτῆς . Ἔστη , καὶ ἐσαλευθῆ ἡ γῆ · ἐπέβλεψε , καὶ ἐτάκη ἔθνη . Διεβρύθη ἔθνη τὰ ὄρη βία , ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι , πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον . Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται , καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ . Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργισθῆς , Κύριε ; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ Συμὸς σε , ἢ ἐν Θαλάσῃ τὸ ὄρημα σου ; ὅτι ἐπιθήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου , καὶ ἡ ἵππασία σου , σωτηρία . Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα , λέγει Κύριος · ποταμῶν ραγήσεται γῆ . Ὁφονταί σε , καὶ ὠδινῆσουσι λαοί , σκορπίζων ὕδατα πορείας · ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς , ὕψος φαντασίας αὐτῆς . Ἐπήρθη ὁ ἥλιος , καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς · εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται , εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὄπλων σου . Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγόσεις γῆν , καὶ ἐν Συμῷ πατάξεις ἔθνη . Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν , λαοῦ σου , τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας , ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον , ἐξήγειρας θεσμοὺς ἕως τραχύλου εἰς τέλος .

Διέκοψας ἐν ἑκατάσει κεφαλᾶς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα. Καὶ ἐπεδίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά. Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς τῶν χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστά μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου. Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλαις. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρωσιν. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι. χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβίβῃ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η Π Ε Μ Π Τ Η .

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. ΚΣ'. 9.

Ἡσαΐου πρόρρησις, εὐχὴ τὸ πλεον.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν.

Ε'κ νυκτὸς ἀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προσταγμάτα σου ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς, ὅς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίον, καὶ οὐκ ἤδεισαν· γνόντες δὲ αἰσχυρήτωσαν. Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἕδεται. Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ νεκροὶ ζωνῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύ-

ριε, πρόσθεσ ἀυτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημί σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν. Καί ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καί ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου. Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινῶσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. Ἡ γὰρ ὀρέσος ἡ παρά σου ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεδῶν πεσεῖται. Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρυβῆθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρῆλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η Ε Κ Τ Η .

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κεφ. Β'. 3.

Ἐκ θυρῶν ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς λέγων·

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Εδόξασα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιτίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμέ διήλθον. Καγὼ εἶπον· Ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἁγίόν σου; Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἰσχατῆ· ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι. Καὶ ἀναβήτην ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἁγίόν σου. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλασον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως

καὶ ἔξομολογήσειωσ ἑύσω σοι· ἕσα κυξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆΐα.

Ω Δ Η ΕΒΔΟΜΗ.

Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων. (Δανιήλ. Κεφ. Γ΄.)

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν Νέων.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀνετόν καὶ δεδοξασμένον τὸ ἄνομα σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθεία καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμαρτομεν, καὶ ἠνοήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημαρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὐ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα ἕσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινή κρίσει ἐποίησας, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθιστῶν ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοιξάει τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σε, καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομα σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμου τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὴν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ

ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἰγού-
 μενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ
 θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν
 ἔλεος. Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπει-
 νώσεως προσδεχθείημεν. Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ
 ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ
 θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὀπισθὲν
 σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. Καὶ
 νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ
 ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς. Ἄλλὰ
 ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεικειάν σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. Ἐξελού ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσια
 σε, καὶ δός δόξαν τῷ ὀνόματί σε, Κύριε. Καὶ ἐντραπήσαν
 πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς ὀσλοῖς σε κακὰ, καὶ κατασχυν-
 θείησαν ἀπὸ πάσης ἀναστέας, καὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν συντρι-
 βείη. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἐν-
 δοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκομένην. Καὶ εἰ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες
 αὐτὰς ὑπηρεταί τοῦ βασιλείως, καίοντες τὴν κάρμινον νάφθη,
 καὶ πίσση, καὶ στυππίῳ, καὶ κληματίδι. Καὶ διεχρίτο ἡ
 φλόξ ἐπάνω τῆς κάρμινου ἐπὶ πήγῃς τεσσαράκοντα ἐννέα,
 καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάρμινον
 τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς
 περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάρμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα
 τοῦ πυρός ἐκ τῆς κάρμινου. Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς κάρ-
 μινου ὡς πνεῦμα ἀρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν
 τοκαθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνωχίησεν αὐ-
 τοὺς. Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνον, καὶ
 εὐλόγησον, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ κάρμινῳ, λέγοντες.

Ἡ τῶν Τριῶν ὕμνοις, ἣν ἦδον Νέοι.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερ-
 ὕμνητος καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ εὐλογημέ-
 νου τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ
 ὑπερυψούμενου εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῶ

τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ὁ βλέπων ἀδύσσοις, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβιμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Η .

Ἕμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος, καὶ ὄροσος, καὶ πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, φύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, ὄροσοι καὶ νεφετοί, πάγοι καὶ φύχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πάχλαι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινύμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία,

καὶ πάντα τὰ κτίνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δεκαίων, ὄσιοι, καὶ ταπεινοὶ τῆ καρδία, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η .

Ὡς ἡ τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 46.

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ, καὶ Θεὸν Μητέρα Κόρη.

Τὴν Θεοτόκου ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου. Ὅτι ἐπίβλησεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσά με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοΐα καρδίας αὐτῶν. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνίπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ, ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.
Λουκάς, Κεφ. Α'. 68.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ Παιδὸς τόκον.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόδως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυθέντας. Δατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφεσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγγνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΣΤΙΧΟΛΟΓΕΙΣΘΑΙ

ΤΟ ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΕΝΙΑΤΤΟΝ.

Α'. Ἀπὸ τῆς 20 τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω στιχολογούνται καθ' ἐκάστην τρία Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου· ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ τὸ Πρὸς Κύριον.

Β'. Τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ τελειοῦται τὸ Ψαλτήριον, δις καθ' ἐκάστην ἑβδομάδα.

Γ'. Τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ ἑβδομάδι πληροῦται ἅπαξ τὸ Ψαλτήριον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης. Ἀπὸ δὲ τῆς μεγάλης Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου σχολάζει.

Δ'. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ μέχρι τῆς 19 τοῦ Σεπτεμβρίου στιχολογεῖται τὸ Ψαλτήριον ἅπαξ καθ' ἐκάστην ἑβδομάδα· καὶ ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ δύο Καθίσματα, ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ ἓν.

Ε'. Γίνωσκε, ὅτι ἐν ὅλαις ταῖς Κυριακαῖς στιχολογία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐ γίνεται· ὡσαύτως, καὶ εἰς τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς ἐν αἷς δηλονότι γίνεται ἀγρυπνία.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

Ἀπάσης τῆς Ἡμερουκτίου Ἀκολουθίας,
τῆς οὔσης ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

ΨΑΛΜΟΙ

ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΤΚΤΙΚΟΥ.

Εἰλήσόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	Ψαλ. ν΄.	Σελ. 49
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδοῖ.	ρ η̄.	111
Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.	ρ κ΄.	119
Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες.	ρ λ γ΄.	124

ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΤΚΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Εἰλήσόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν΄.	49
Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.	ξ δ΄.	59

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.	ι θ΄.	20
Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται.	κ΄.	—

ΤΟΥ ΕΞΑΨΑΛΜΟΥ.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με.	γ΄.	6
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.	λ ζ΄.	37
Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.	ξ β΄.	58
Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.	π ζ΄.	82
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρ β΄.	95

ΤΩΝ ΑἪΩΝΩΝ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρ μ β΄.	131
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.	ρ η̄.	136
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.	ρ μ δ΄.	137
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις.	ρ ν΄.	—

ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Τὰ ῥήματα μου ἐνώπιον Κυρίου.	Ψαλ. ε΄	Σελ. 7
Κύριε, καταφυγή ἐγενήθησ ἡμῖν.	πδ΄	85
Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσσομαί σοι Κύριε.	ρ΄	93

ΤΟΥ ΜΕΣΩΡΙΟΥ ΤΗΣ Α΄ ΩΡΑΣ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγή καὶ δύναμις.	με.	45
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.	η α΄.	87
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν.	υ β΄.	88

ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Εἰσάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου.	ισ΄.	16
Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου.	κδ΄.	24
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν΄.	49

ΤΟΥ ΜΕΣΩΡΙΟΥ ΤΗΣ Ι΄ ΩΡΑΣ.

Ἵψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με.	κς΄.	28
Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.	λα΄.	30
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεησεώς μου.	ξ΄.	56

ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με.	νγ΄.	51
Ἐνώπιον ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν μου.	νδ΄.	—
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ἵψίστου.	η΄.	86

ΤΟΥ ΜΕΣΩΡΙΟΥ ΤΗΣ Σ΄ ΩΡΑΣ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ὅτι.	νε΄.	—
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.	νς΄.	—
Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχε.	ξς΄.	65

ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρβ΄.	95
Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμε΄.	134
Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντί καρῶ.	λγ΄.	32
Ἵψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου.	ρμδ΄.	133

ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Ὁς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε.	πγ΄.	79
-------------------------------------	------	----

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.	Υαλ. πδ.	Σελ. 80
Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σε, καὶ ἐπακούσόν μου· πέ.		81

ΤΟΤ ΜΕΣΩΡΙΟΤ ΤΗΣ Θ'. ΩΡΑΣ.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.	ριβ'.	407
Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε.	ρλζ'.	427
Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.	ρλδ'.	429

ΤΟΤ ΕΣΠΕΡΙΝΟΤ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ργ'.	96
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσακούσόν μου.	ρμ'.	130
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.	ρμα'.	—
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε.	ρκδ'.	122
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη.	ριε'.	409

ΤΟΤ ΜΕΓΑΛΟΤ ΑΠΟΔΕΙΨΗΝΟΤ.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου.	δ'.	7
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.	ε'.	8
Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου.	ιβ'.	13
Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου.	κδ'.	24
Ἐπί σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυθησίην.	ε'.	65
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ἰψίστου.	ψ'.	86
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	49
Κύριε, εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου.	ρα'.	93
Ὁ Θεός εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.	ξδ'.	65
Κύριε, εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμβ'.	131

ΤΟΤ ΜΙΚΡΟΤ ΑΠΟΔΕΙΨΗΝΟΤ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	43
Ὁ Θεός εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.	ξδ'.	65
Κύριε, εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμβ'.	131

ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ ἕδεν με ὑπερήσει.	κβ'.	23
Τῷ Κυρίῳ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.	κγ'.	—
Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα.	ριε'.	109
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	49

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Α	Ψαλ. Σελ.	Γ	Ψαλ. Σελ.
Αγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.	γα. 87	Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.	οι. 74
Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.	λβ'. 31	Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα.	υδ'. 89
Αγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.	π'. 77	Δίκασον, Κύριε.	λδ'. 33
Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου.	ιζ'. 17	Ε	
Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμε'. 134	Εἰ μὴ Κύριος.	ρκε'. 121
Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.	ρβ'. 107	Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε.	υζ'. 54
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη.	ρις'. 109	Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν.	ρκγ'. 120
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε ὄθλοι.	ρλδ'. 124	Εἶπα· Φυλάξω τὰς ὀδούς μου.	λη'. 38
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.	ρμς'. 135	Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ.	ιγ'. 14
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.	ρμη'. 136	Εἶπεν ἄφρων.	υβ'. 50
Αἰνεῖτε τὸν Θεόν.	ρν'. 137	Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.	ρδ'. 105
Ἀκέσατε ταῦτα πάντα.	μη'. 46	Εἰσακούσον Κύριε.	ις'. 16
Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ.	ξέ. 60	Εἰσακούσον ὁ Θεός.	ξ'. 56
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ.	υδ'. 92	Εἰσακούσον ὁ Θεός τῆς φωνῆς μου.	έγ'. 58
Ἀναστήτω ὁ Θεός.	ξζ'. 61	Εκ βαθέων ἐκέκραξα.	ρκδ'. 122
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ.	ιέ. 90	Ε'λέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.	ν'. 49
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ.	ιζ'. 91	Ε'λέησόν με ὁ Θεός ὅτι.	νε'. 53
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.	ρμδ'. 137	Ε'λέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.	υς'. —
		Ε'λεος καὶ κρίσις.	ρ'. 93

Ψαλ. Σελ.

Ψαλ. Σελ.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ. κη'. 27
 Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ. ριγ'. 407
 Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με,
 εἰσήκουσάς μου. δ'. 7
 Ἐν τῷ ἐπιτρέψαι Κύριον
 τὴν αἰχμαλωσίαν. ρκε'. 124
 Ἐνώτισαι ὁ Θεός. νδ'. 51
 Ἐξελού με ἐκ τῶν ἐχ-
 θρῶν μου ὁ Θεός. νη'. 55
 Ἐξελού με Κύριε ἐξ ἀν-
 θρώπου πονηροῦ. ρλδ'. 129
 Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά
 μου λόγον ἀγαθόν. μδ'. 44
 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
 ρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε. ρδ'. 97
 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
 ρίῳ ὅτι χρηστός. ρε'. 99
 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
 ρίῳ, ὅτι χρηστός. ρς'. 104
 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
 ρίῳ, ὅτι ἀγαθός. ριζ'. 140
 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
 ρίῳ, ὅτι ἀγαθός. ρλέ'. 125
 Ἐξομολογήσομαι σοὶ Κύ-
 ριε. ζ'. 40
 Ἐξομολογήσομαι σοὶ Κύ-
 ριε. ρι'. 106
 Ἐξομολογήσομαι σοὶ Κύ-
 ριε. ρλζ'. 127
 Ἐξομολογήσάμεθά σοι ὁ
 Θεός. οδ'. 70
 Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ. ρμζ'. 135
 Ἐπακέσαι σοι Κύριος. ιδ'. 20
 Ἐπί σοι Κύριε ἤλπισα
 μὴ κατασχυνθεῖην. ο'. 65
 Ἐπί σοι Κύριε ἤλπισα. λ'. 29
 Ἐπί τῷ Κυρίῳ πέποιθα. ι'. 42
 Ἐπί τῶν ποταμῶν Βα-
 βυλῶνος. ρλς'. 127

Ἐπίτευσαι, διό ἐλάλησα. ριέ'. 109
 Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου ὁ
 Θεός. ρς'. 403
 Εὐδόκησας Κύριε τὴν
 γῆν σου. πδ'. 80
 Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν
 Κύριον. ρβ'. 95
 Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν
 Κύριον. ργ'. 96
 Εὐλογησῶ τὸν Κύριον. λγ'. 32
 Εὐλογητός Κύριος. ρμγ'. 132
 Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰ-
 ρηκόσι μοι. ρκα'. 119
 Ἐως πότε Κύριε. ιβ'. 43

Η

Ἡγάπησα, ὅτι εἰσακού-
 σεται Κύριος. ριδ'. 108
 Ἡ'ρα τοὺς ὀφθαλμοίς. ρκ'. 119

Θ

Θεός θεῶν Κύριος. μδ'. 47
 Θεός ἐκδικήσεων Κύριος. γγ'. 88

Ι

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν. ρλβ'. 124
 Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε. ρλγ'. —
 Ἰ'να τί ἐφρύαξαν ἔθνη. β'. 5
 Ἰ'να τί ὁ Θεός ἀπίσω. ογ'. 69

Κ

Κλίνον Κύριε τὸ οὖς σου,
 καὶ ἐπάκουσον μου. πε'. 81
 Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ
 ἐν ἀκακίᾳ μου. κέ'. 25
 Κρῖνόν μοι ὁ Θεός. μβ'. 42
 Κύριε ἐδοκίμασάς με. ρλη'. 128
 Κύριε εἰσακουσον τῆς
 προσευχῆς μου. ρα'. 93

	Ψαλ. Ξελ.	Ψαλ. Ξελ.
Κύριε, εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου. ρβ'. 431	Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετός σφόδρα. μζ'. 40	
Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ. ρμ'. 430	Μὴ παραζηλοῦ ἐν πονηρευομένοις. λς'. 35	
Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου. κ'. 20	Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου. — 138	
Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ. πδ'. 85	Μνήσθητι Κύριε τῷ Δαυτῷ καὶ πάσης. ρλα'. 123	
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου. ε'. 8	Ο	
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. λζ'. 37	Ο' Θεὸς ὁ Θεὸς μου. κα'. 21	
Κύριε ὁ Θεὸς μου. ζ'. 9	Ο' Θεὸς ἐν τοῖς ὠσίν ἡμῶν ἠκούσαμεν. μγ'. 42	
Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. πζ'. 82	Ο' Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις. μέ. 45	
Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν. η'. 10	Ο' Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσον με. νγ'. 51	
Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου. ρλ'. 123	Ο' Θεὸς ἀπίσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες. νδ'. 56	
Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; γ'. 6	Ο' Θεὸς ὁ Θεὸς μου. εβ'. 58	
Κύριε τίς παροικῆσαι ἐν τῷ σκηνώματί σου; ιδ'. 44	Ο' Θεὸς αἰκτερῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι. ες'. 61	
Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑπερήσει. κβ'. 23	Ο' Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχευς. εδ'. 65	
Κύριος φωτισμὸς μου. κς'. 26	Ο' Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός. ρα'. 66	
M	Ο' Θεὸς, ἤλθοσαν ἔθνη. σθ'. 76	
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι. ριη'. 111	Ο' Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν. πα'. 78	
} Στάσις Πρώτη. — —	Ο' Θεὸς, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; πβ'. 79	
} Δευτέρα. — 114	Ο' Θεὸς τὴν αἰνεσίαν μου μὴ παρασιωπήσης. ρη'. 104	
} Μέση. — 115	Οἱ δαμνῆσαι αὐτὸ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις. πς'. 82	
} Τρίτη. — 116	Οἱ ἔρανοὶ διηγδύονται. ιη'. 49	
Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον. ρκζ'. 121	Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κυρίου ὡς ὄρος Σιών. ρκδ'. 120	
Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι. λα'. 30	Ο' κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ. ιγ'. 86	
Μακάριος ἀνὴρ, δεξιὰ ἐπορεύθη ἐν βουλή. α'. 5		
Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβόμενος τὸν Κύριον. ρια'. 106		
Μακάριος ὁ συνικῶν ἐπιπτωχόν. μ'. 40		

Υαλ. Σελ.

Υαλ. Σελ.

Ο' Κύριος ἐδασίλευσεν, εὐπρέπειαν.	ηβ'. 88
Ο' Κύριος ἐδασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω.	ηγ'. 91
Ο' Κύριος ἐδασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν.	ηδ'. 92
Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἐλαφος.	μα'. 41
Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχεε.	οδ'. 76
Ὅχι τῷ Θεῷ ὑποταγή- σεται ἡ ψυχὴ μου.	ξα'. 57

Π

Πάντα τὰ ἔθνη κροτή- σατε χεῖρας.	μξ'. 45
Πλεονάκις ἐπολέμησαν με ἐκ νεότητός μου.	ρκη'. 122
Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλί- βεσθαί με.	ρεθ'. 118
Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀ- φθαλμούς μου.	ρξβ'. 119
Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου.	κδ'. 24
Πρὸς σὲ Κύριε κεκραξό- μαι ὁ Θεός μου.	κζ'. 27
Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου.	οζ'. 72

Σ

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεός ἐν Σιών.	ξδ'. 59
Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκ- λέλοιπεν.	ια'. 43
Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσηλθοσαν.	ξη'. 63

Τ

Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσονται.	πη'. 83
Τὰ ῥήματά μου ἐνώτι- σαι Κύριε.	ε'. 7
Τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός;	να'. 50
Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα.	κγ'. 23

Υ

Υ' πομένων ὑπέμενα τὸν Κύριον.	λδ'. 39
Υ' φώσω σε Κύριε, ὅτι ὑ- πέλαβές με.	κθ'. 28
Υ' φώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου.	ρμδ'. 133

Φ

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν ἐν ἐαυτῷ.	λέ'. 34
Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.	ιέ'. 15
Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκεκραξα.	οσ'. 71
Φωνὴ με πρὸς Κύριον.	ρμά'. 130

Ψ

Ψαλμός ἰδιόγραφος τοῦ Δαυὶδ.	— 138
---------------------------------	-------

Ω

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεός.	οβ'. 68
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώ- ματά σου, Κύριε.	πη'. 79

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΩΔΩΝ.

ΠΡΟΣΕΤΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ.

Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.	Ὁδὴ Α΄	Σελ. 13
Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω.	Β΄	14
Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ.	Γ΄	14
Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.	Δ΄	14
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου.	Ε΄	14
Ἐδόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον.	ΣΤ΄	14
Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.	Ζ΄	14
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.	Η΄	14
Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	Θ΄	15

ΠΡΟΣΕΤΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.	—	15
-------------------------------------	---	----

39
40
43
44
45
46
47
49
50

51

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Handwritten musical notation in a cursive script, possibly a form of Greek or Latin. The notation consists of several lines of characters, including letters like 'm', 'l', 's', 'd', and 'r', which appear to be rhythmic or melodic symbols. A large, diagonal watermark reading 'ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ' is overlaid on the page.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ:

Διεύθυνση Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερόιας

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΔΑΥΙΔ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ. . . .

ἀριθ. χρ. 10667

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

10